PROMIN

ПРОМІНЬ

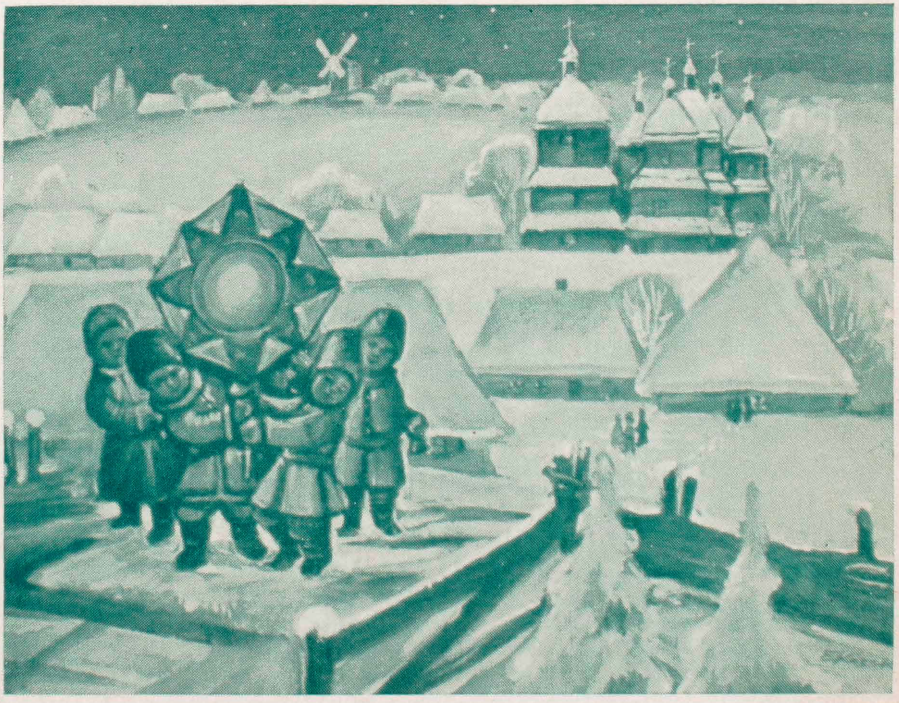

Ч. 1
СІЧЕНЬ
1982

Second Class Mail Registration Number 1925

ПРОМІНЬ

РІК XXIII СІЧЕНЬ 1981 Ч. 1

Виходить раз у місяць

Видає

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

Передплата в Канаді $12.00
Передплата до інших країн 12.00
Поодиноке число 1.20

Передплату висилати на адресу:
PROMIN
P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

PROMIN

No. 1 JANUARY, 1982 VOL. XXIII

Monthly Publication

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Subscription in Canada $12.00
Subscription in other countries 12.00
Single copy 1.20

Address:
PROMIN
P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

В ЦІМ ЧИСЛІ:

Катря Гуцал — О, мій Свят-Вечір 1
А. Звоздецька, Л. Івасюк — З Різдвом Христовим 1
М. Ш. — Гуцульська Мадонна 2
О. Лукомська, Н. Базюк — Звіт Крайового З'їзду 4
СКВУ — Звернення 8
А. Шемелюк-Радомська — Анна Звоздецька 9
Г. Сенишин — Українська жінка на шляху тисячоліття християнства 10
О. Пчілка — Спогади про Михайла Драгоманова 13
Senator Yuzyk Reviews His Work in NATO 15
Відділ для дітей 17
До українського громадянства 18
О. Дзюбенко — В першу річницю 19
Громадська і родинна хроніка 20
Квіти незабутнім 24
С. Кульба — Довкола дому 25
Різдвяні привіти 27-40
Зміст XXII річника 40

НА ОБКЛАДИНЦІ — Е. Козак — Давня коляда в Україні

ВИДАННЯ, ЩО ЇХ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Блискуча зоря, княжна Анна Всеволодівна, Митр. Іларіон ..... $ 0.50
Вибране, Г. Мандрика 1.50
Видатні жінки України, Н. Полонська-Василенко 6.00
Довідник про Союз Українок Канади 0.10
Листки взорів з мистецької книжки, хрестиками, явор., низинкою 0.25
Дорогами Сорокріччя, Н. Когуська 1.50

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, редакції журнала „Промінь", всім членкам по відділах та їх родинам

Членки відділу ім. Ольги Кобилянської в Смокі Лейк, Альберта

Доріс Слемко, голова **Марія Фидюк,** секр.

50-річчя здобуття громадських прав Української Жінки, Г. Янішевська 0.75
Статут Союзу Українок Канади 0.25
Твори Лесі Українки, а англійській мові, КУК 7.50
Три сильветки, Л. Білецький 1.50
Українські коляди, С. Яременко 0.75
Українська жінка в хореографії, М. Пастернакова 3.00
Чарівний діямант, М. Погідний-Угорчак 2.00
Юний Скоморох, п'єси для молоді 6.00
Я вернуся, О. Крамар 0.50
Pysanka: Icon of the Universe — Museum U.W.A.C. 3.95
"Ukrainian Canadiana" U.W.A.S. 12.00
The Development of Ukrainian Classical Music, D. Woziy 0.50

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
№25 11024 — 82 Ave.,
Edmonton, Alberta T6G 0T2

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

О, мій Свят-Вечір

О, мій Свят-Вечір, юний, над селом
На рідній землі — велично, багатий!
Пахтів кутею, медом... часником,
Сіном з левад — пахучим ароматом.

З бджільного воску пахли свічечки —
Палахкотіли, грались з деревцями*)
А „дідуха" вусаті колючки —
Надулись в куті, горді від пошани.

Як щиро там бреніла коляда!
Новину дивну світу голосила.
І Вифлиємська всміхнулась звізда,
Люд мій побожний — так благословила.

Був мир на землі — слава в небесах.
У чуда-дива повний, святий вечір!
В зіницях люду тремтіла сльоза —
Чиста, свята, — як серце молодече.

О, мій Свят-Вечір, з рідного села,
Стій, біля мого серця і сумління!
Щоб чародійну нитку я знайшла —
Тебе зв'язати — з новим поколінням.

Катря Гуцал

*) Ялинка — на Засянні.

З Різдвом Христовим

Як настане Свят-Вечір і Господь засвітить свої свічки в небесних просторах, а місяць розкине свої золоті проміння на землю, тоді почується в кожній українській хаті гамір, радість, слова привітання „Христос Народився!"

На святочному столі заблимає свічка в колачах, і запах дванадцятьох страв дасть відчути кожному, що це небуденний день. Спільна молитва, запах ладану, і перша ложка куті піднесеться до гори, закликаючи душі померлих поєднатися з нами.

В цей Свят-Вечір достатку і радості згадаймо ту українську матір, що розложила вечерю для своїх синів, які караються в тюрмі з надією, що колись повернуться до родинного стола. Згадаймо ту молоду матір з дитиною на руках, що своїми думками святкує Різдво в тюрмі з молодим мужом. Згадаймо і розкажім дітям про ту кривду, що переживає український народ.

Свято Надії — Надії Свято! Бо „Хто ж нам поможе як не Ти!" Всі молитви понесуться до Народженого Сина Божого, і почується коляда, що єднає нас з нашими прадідами з давніхдавен.

В цей день Різдва Христового, Центральна Управа Союзу Українок Канади в Едмонтоні, Альберта, вітає Блаженнішого Митрополита АНДРЕЯ, Первоієрарха УГПЦ в Канаді; Архиєпископа БОРИСА і Єпископа ВАСИЛІЯ, світлу Консисторію, Всечесніше Духовенство УГПЦ в Канаді, Колегію Св. Андрея і студентів Богословія та Проводи Інститутів, наші складові організації СУС: Союз Української Молоді Канади, Товариство Українців Самостійників, Союз Українок Канади, все наше членство на чолі з їхніми головами, нашу редакторку „Променя", Н. Когуську; редакторів та працівників „Вісника" та „Українського Голосу".

„Радість Вам і Мир Всім — був і буде Бог".

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ —
СЛАВІТЕ ЙОГО!

Анна Звоздецька, голова

Леся Івасюк, секретарка

„На Святий Вечір, на Різдво рано, дай Боже
Вам усім здоров'я, на многі літа, дай Боже".

Всьому нашому членству в Союзі Українок Канади і їхнім родинам, усім зарядам, провінційним управам, редак. колегії „Променя", членству й управам усіх складових організацій Союзу Українців Самостійників, усьому духовенству Української Греко-Православної Церкви в Канаді, на чолі з Високопреосв. Владиками й Блаж. Митрополитом Андреєм, та усьому українському народові в світі

бажаємо

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

За Центральну управу Союзу Українок Канади

Анна Звоздецька — голова **Леся Івасюк — секр.**

Гуцульська Мадонна

(Присвячую незламному духові Гуцулії)

Обсипані порохом, покриті павутинням, недотрощені вирізьблені рамці Гуцульської Мадонни, стояли чудом віри за престолом. На старім полотні рука невідомого маляра, вималювала Матір Божу з малим дитятком, Спасителем світа грішного. Глибокий і лагідний погляд очей був насичений любов'ю, зрозумінням...

Відкриті навстіж двері іконостасу, пускали легкий промінь місяця, що крізь щілини дерев'яної бані, входив у стару церкву. Було тихо, німотно і водночас незрозуміло. Чому все понищили? Чому щілини в бані ненаправлені? Чому найбільший приклад любови, що сотнями літ був у селі осередком почитання, лежав у недотрощених рамцях? Холодний вітер з півночі приносив жахливу відповідь: панували вони...

Сірі хати незламної землі, тихими вікнами дивились на вулицю. Село, наче спало під легким накривалом снігу. По-де-куди світла вже згасли, але в більшості хатинок „Свята вечеря" не закінчилась. Святочно вбрані гуцули, мовчазним поглядом дивились на кутю, на пампушки, на дідуха, даремно чекаючи на колядників. Але це було колись... Тепер панували вони...

Снігом, битою дорогою, почулися кроки. Тихі, наче б боялися власного грюкоту. Сніг скрипів під кроками старого газди. На ньому сірий кожух, старі, але ще добрі чоботи, полотняні штани. В лівій руці топір, а в правій, тримаючи його, майже в повітрі, вів малого хлопчину, також у кожусі та з шапкою на голові. В очах хлопчика відбивався страх. Від недалекого лісу залунало скавуління вовків, хлопчик відступив, настрашено дивлячись, але дідо всміхнувся, сказав: „Не бійся, Василько, он-де підпора"; та показав на топірець. Ішли скоро. Вже все село спало, коли вони дійшли до церкви.

Великий місяць заглянув крізь хмари, сніг вже давно перестав падати. Масив церкви стояв темний, самітний. Бані здавалися вночі більшими, ніж звичайно. Наче велетень з п'ятьма головами, церква дивилася крізь розбиті шиби на прихожан. Василько боявся. Не знав чому прийшли туди, але знав, що дідо не хотів цього, казав, що небезпечно. Ну, але з ким було його лишити? Бабуся давно померла. Василь-

ко навіть не пригадував її. Тато далеко десь у горах з повстанцями за Україну воює, а мама... а мама впала під градом куль червоного наїздника.

Старий ґазда зупинився хвилину. Здавалося, що хтось кликав. Але ні, це вітер в безлистих липах і у дзвіниці грався. Дідо глянув навколо, немає нікого. У сутінках піддашшя, приступив до дверей святині.

Взяв камінь, нагнувся хвилину, але промовивши „Нехай буде Божа воля", вдарив сухим ударом раз, два. На „три" колодка, якою замкнули вони церкву, відчинилася. Василів дідо розсунув ланцюги, якими прикуто було двері та ввійшов, розкривши їх. Потягнув за собою Василька та примкнув відкриті двері...

Було темно. Переляканий Василько сперся об стіну та здивованими очима глянув навколо себе. Нагло блиск місяця освітив церкву, Василько зляканий закричав. На хорах, між павутинням, пара очей дивилися на нього. Почувся крик і стара сова, що мала там свій притулок, залопотіла крилами. Дідо промовив тихим голосом: „Нема чого боятися Васильку, — це святе місце". Хлопчина крізь сльози знову помандрував зором по іконах. Скривлені, понищені, опорошені, з павутинням. Туман часу покривав картину минулого. Хор, недавно розстріляний старенький отець, ясний Великдень, коляди, все це минало в мариві розстрілів, вивозів, страху та непевности за завтрішнє.

Дідо не дозволив Василькові пильніше приглядатися, взяв його за руку та потягнув вперед.

На підлозі лежали порозкидані ризи, церковні книги, співаники. Дідо нагло став, взяв щось у руки, та поцілувавши, поставив обережно проти стіни; процесійний хрест. Пішли далі, на горі вітер, що входив крізь щілини, хитав павуком, де ще стояли недогорілі свічки. Прийшли до іконостасу. На ньому, серед ударів сокир та інших знаків варварства новітніх татар, підносилася єдина надія миру й любови: рука Господа Бога, що благословить...

Старий ґазда став, обтер сльозу, що нехотячи покотилася по зморшках до сивих вусів, перехрестився, та перейшов з внуком Царські Врата. Глянув на Матір Божу і промовив до Василька: „Дай но сюди пакунок". Василько щойно тепер зауважив дбайливо завинутий пакуночок. Дав його без слів дідові. Він його розвинув, поклав на землю, вийняв ганчірку і

в його руках здавалася, наче дитина. Обтерши, дбайливо обтер рамці Гуцульської Мадонни, що випростував образ, вийняв з пакунка паперові квіти та убрав його, поклавши на гору, низом гарно вишитий рушник. Подивився навколо та після хвилини знайшов те, за чим шукав. Взяв свічник, та поклавши свічку в ньому і запалив. Вийняв з пакуночка глечик з кутею, забув на мить про свого внука та приклякнув. Сльози текли потоками по зморшках, очі вдоволено дивилися на працю рук. В одній хвилині старий ґазда гукнув: „Христос Рождається!" та припав у глибокому поклоні перед іконою. Малий Василько не розумів всієї величі та значення цієї хвилини, але зворушений і собі почав тихцем відмовляти молитву.

Через відчинені двері іконостасу, промінь місяця несміливо освітив вівтар, старого ґазду, малого Василька і на кінці заблищав переможеним променем сльозини на очах Гуцульської Мадонни...

На дворі село вже спало. У дзвіниці липи хитаючись, тихцем приспівували над незламною землею, над старими, замкненими церквами, над тисячами Гуцульських заплаканих Мадон, прадавню колядку:

„Радуйтеся людіє!
Мир на землі буде!
Син Божий народився".

М. Ш.

Звіт Крайового З'їзду Союзу Українок Канади

(Продовження)

ВИБРАНЕ З ПРИВІТУ МИРОСЛАВИ ФЕРБЕЙ, ГОЛОВИ ПРОВ. ЕКЗЕКУТИВИ В АЛЬБЕРТІ

Я все з великою приємністю учащаю на з'їзди, бо вірю що комунікація з проводом і з членством є той ключ до успіху в організаційнім житті. Ми знаємо, що кожна організація, яка хоче успішно провадити свою працю і сповняти свої організаційні обов'язки числить на поміч і повну кооперацію своїх членок, тому кожна організація виявляє свою силу не тільки своїм проводом, але також свідомим і діяльним членством. Ми все стараємося підкреслювати важливість організаційної праці та закликаємо жіноцтво ставати в ряди Союзу Українок Канади.

Однак, через минулих три роки, як голова Провінційної Екзекутиви як також голова Номінаційної Комісії в Централі, я завважила, які великі труднощі ми маємо знаходити молодих жінок, які були б приготовані посвятити себе і взяти позиції в управах по відділах, провінційних екзекутивах, як також в Централі. Молоді жінки є наш скарб, наша надія! Треба робити спіціяльне старання щоб ці дуже здібні сили брали на себе обов'язки в нашій організації, щоб любувалися нашим Союзом, і далі провадили нашу працю. Як мило побачити молоду жінку, яка іде слідами своєї бабці і мами, яка є приготована працювати для Союзу і також є переконана, що членство в Союзі дасть їй велике вдоволення.

Ми би з великою приємністю передали їм наш смолоскип!

Сесія Союзу Українок Канади почалася о год. 3-тій по полудні. Голова п-ні Н. Боднар відкрила сесію, привітала п- Валентину Кузьмич і попросила її до слова:

Високодостойна Президіє,
шановні Делеґати та Гості Крайового
З'їзду Союзу Українок Канади!

Мені припала велика честь і приємність вітати Вас всіх від Об'єднання Українських Православних Сестрицтв в США. Вітаю Вас щиросердечно, як вітається родину, що належимо не тільки до одного роду, але також до одної Української Православної Церкви. Мені надзвичайно приємно вітати так чисельно прибулих делеґаток, бо знаю, що розкидані всі Ваші складові клітини по цілій Канаді, а країна велика! Боже Провидіння привело нас сюди, до цих вільних країн Канади й США, де можемо будувати нові храми, прославляти Всемогучого Бога, думати вільно та керувати своєю долею як хто хоче і вміє. Мусимо дякувати Богу, що ми не в Сибірі, не в психушках, не в тюрмах, а у вільних державах. Це накладає на нас обов'язок використати нашу ситуацію та робити всі можливі заходи для збереження нашої ідентичности, для охорони, збереження та продовження наших релігійних, народніх та національних традицій, які ми повинні плекати в своїх родинах.

Головним завданням, що глибоко лежить нам на серці є виховання молодого покоління, яке любило б свій український народ, шанувало і любило його історію й традиції та було вірне Святій Українській Православній Церкві. В Україні зруйновано та спалено тисячі, тисячі храмів, манастирів, знищено університетські та музейні бібліотеки, неоцінимі шедеври нашого мистецтва, щоб цим знищити нашу національну окремішність, щоб не залишилося для прийдешніх поколінь нічого, чим би вони могли гордитися. Ми стараємося всебічно познайомити та заохотити молоде покоління пізнати свою культуру, релігійні та народні традиції, мистецькі надбання. Тяжко любити когось не знаючи його минулого. У висліді наших зусиль ми видали Україна — Енцикльопедія для молоді, яка давно вичерпана і знайшла приятелів і у Вашій канадійській школі.

Але життя несе з собою свої вимоги. Чи ми — мами й бабуні, хочемо цього чи ні, але молоде покоління, здобуваючи науку і фах в англійських школах, щораз більше користується англійською мовою навіть і в приватному житті, а їхні діти ледве чи будуть володіти материнською мовою. Багато з них вже тут народжені, дехто вже друге або третє покоління. Ми не маємо права залишити їх осторонь, ми мусимо зберегти їх для нашого народу, мусимо їх познайомити з українським славним минулим, вони мусять знати хто за що карав і мучив їхніх батьків та дідів — тоді вони зрозуміють суть самостійної ідеї, незалежної України. Саме для них тепер у 20-ту річницю існування Об'єднання ми постановили і вже майже готова до друку Україна — Енцикльопедія для молоді англійською мовою. В цій книзі вони

знайдуть в короткій та доступній формі всі потрібні відомості про наш край і його народ. Пізнавши нашу славну старовину, вони полюблять український народ і будуть почуватися частиною його.

Наш журнал „Віра" несе в світ історію й життя жінки-українки православної, яка від давньої старовини, від княжих часів, стояла пліч-о-пліч з чоловіком не тільки в родинному житті, але також і в громадському.

Вже в 1917 році жінки включилися в державно-творчу працю, були членами Центральної Ради, як Людмила Старицька-Черняхівська, Зінаїда Мірна, Софія Русова, М. Грушевська та багато інших. Ми мали великих жінок-жертводавців на різні культурно-громадські інституції. Фундатором Наукового Товариства ім. Т. Шевченка у Львові була Єлисавета Милорадович з Києва. Вона також своїми коштами утримувала недільні школи та видала багато шкільних підручників. Прикладів можна навести багато, які наші жінки віддані патріотки. А скільки тепер в Україні жінок, яких карають тільки за їх відданість та любов до свого народу. Ми тримаємо зв'язок стислий з десидентками, які опинилися на Заході, маємо точні відомості про долю репресованих та їхніх родин. Пані Ніна Строката-Караванська співпрацює з нашим журналом і має постійно свою сторінку, де описує про життя переслідуваних урядом жінок.

На закінчення ще раз вітаю всіх учасників Крайового З'їзду та бажаю успішно перевести ділові наради, а в майбутньому дальшого спіху в так корисній праці для добра українського народу та Української Православної Церкви. Ми маємо велику надію, що зв'язок і співпраця між нами буде постійна. Будемо радіти Вашими успіхами та боліти недотягненнями. Нехай Господь поблагословить Вашу творчу працю.

Валентина Кузьмич — голова

Дальше слідував за два роки Звіт голови Союзу Українок Канади, пані Надії Боднар:

Приймаючи честь, а разом і обов'язки голови Союзу Українок Канади у 1979 році, я була свідома того, що головна управа Союзу приймає на себе великий і відповідальний обов'язок попровадити різноманітну працю нашої організації.

Керуючи нашою жіночою організацією, як складовою частиною СУС, ми не забували осно-

Зправа Наталя Дептух, касирка Союзу, вдекоровує голову Союзу Надію Боднар.

нов та правил нашого Союзу.

Перше засідання по 38-мім З'їзді відбулося 29-го серпня 1979 р. і на цім засіданню п. Анастазія Радомська, уступивша голова, передала мені ланцюг урядування. Я обіцяла попровадити працю по своїх спроможностях і здібностях та просила підтримки від всіх членкинь управи. Вони мені всі дуже совісно допомагали.

Видання Союзу Українок Канади

а) „Довідник" — українська частина вже готова, а переклад на англійську мову на укінченні, який виконує п. Ліона Фарина-Бриджес.

б) „Історія 50-ліття праці Союзу Українок Канади" — ця праця майже закінчена, написала Наталія Когуська. На англійську мову переклали: першу частину п. О. Мартинович, а другу п. В. Косташ. В короткім часі появиться друком.

в) „Промінь" — святкував своє 20-ліття в 1980 р. Але тому, що в 1979 році була переведена велика кампанія на користь журнала, рішено відложити більш урочисте святкування на 25-літній Ювілей. Нашій редакторці пані Наталії Когуській наше щире спасибі і признання за ту велику працю, яку вона вложила за минулих двадцять років і благаємо Господа, щоб обдарив її добрим здоров'ям і витривалістю, щоб вона ще могла довго з нами пра-

цювати у такій важливій ділянці. Референткам „Променя" та нашим членкам, які так щиро відносяться до журнала і підтримують його, висловлюю подяку.

г) Перевидано „Програму на Свято св. Миколая", цю працю очолила п. Фіона Пелех.

ґ) Ми почали збирати матеріяли для двомовних шкіл. Цей відтинок праці очолює п. Іванна Дженис.

Розподіл праці

Заступницям голови припоручаємо доглянути працю різних референтур. Вони виписали референткам проєкти праці і доглянули.

Перша заступниця — п. Наталка Фарина: Багатокультурність, Горожанство, Українські справи, Організаційні, Садочки, Асоціяція Консументів.

Друга заступниця — п. Ольга Ганночко: Музейна Фундація, Домашня Економіка, Добродійна, Молодший СУМК.

Третя заступниця — п. Марія Сулима: „Промінь", Архіви, Зовнішні справи, Культурно-освітня, Шкільництво, Видавництво, Видавничий фонд ім. Наталії Кобринської.

Інтернаціональна Амнестія

В цій ділянці ми поширили свою діяльність. Цією працею займалася наша референтка п. Ольга Райчиба. Вона заохочувала до цієї важливої праці й інших членкинь.

Зв'язки

Ми старалися утримувати зв'язки з нашими посестрами в Америці, а саме з Об'єднанням Українських Православних Сестрицтв в США. На їхнє ласкаве запрошення я взяла участь у З'їзді 17 і 18 травня 1980 р. в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж., де мала нагоду передати привіт і поінформувати про працю та проєкти нашого Союзу.

З'їзди

Беручи участь у З'їзді СУС Східної Канади, який відбувся в Монтреалі у вересні 1980 р., виголосила доповідь про ролю Союзу Українок Канади в Українській Греко-Православній Церкві Канади та нашу добродійну працю.

По З'їзді відвідала відділи в Оттаві, Торонті, разом із Лонґ Бренч, Ошаві, Гамільтоні, де сталася поінформувати членок про працю в Централі та заохочувала до праці.

Брала участь в З'їздах СУС: в Саскатуні, Саск. — в листопаді 2, 3 і 4, 1979 р., в Едмонтоні, Алта — в листопаді 1979 р., як також в лист. 1980 р., у Ванкувері, Б.К. — в листопаді 1980 р.

Брала участь в Конґресі КУК у Вінніпеґу, як також в Сесії Жіночої Секції КУК, де цього разу правильник був одобрений, як статут.

Відвідини

Перше офіційно відвідала з привітом таки власний відділ св. Івана в Едмонтоні в серпні 1979 р. і ще п'ять разів потім.

Перший відділ, що улаштував прийняття для мене, як краєвої голови, це був відділ Св. Кн. Ольги в Айтуні, Саск. Це прийняття зробило на мене приємне враження і залишиться теплим спомином в моїй пам'яті.

Відділ ім. Ганки Романчич в Саскатуні Саск. запросив на членський чай в березні 1981 р., де я мала приємність промовляти про обов'язок членок Союзу Українок Канади. Також промовляла на бенкеті, який влаштували студентки Інституту П. Могили в Саскатуні в березні 1981 р. Відвідала відділ св. Анни при парафії св. Антонія в Едмонтоні — чотири рази, відділ при парафії св. Андрея — два рази, відділ при парафії св. Іллі — один раз, також передала привіти на весняних чаях Провінційної Екзекутиви на Альберту. Всім Управам і членкам за таке щире, тепле і товариське відношення до мене, я складаю щиросердечну подяку.

Музей

В квітні 1980 р. п. Наталка Фарина і я були присутні на сходинах Дирекції Музею в Саскатуні, де ми обговорювали програму і порядок офіційного відкриття Музею. Офіційне відкриття відбулося 24 травня 1980 р. і я склала привіт і побажання від нашого членства. Ми всі раділи нашим спільним досягненням. В імені членства нашого Союзу подаровано пропам'ятну таблицю, де написані імена тих, що працювали в різних ділянках, щоб довершити Музейний будинок.

Під час об'їздки по відділах п. Люби Кут, Централя влаштувала в Едмонтоні вечерю, де пані Кут склала звіт зі своєї праці. Я мала нагоду відвідати теж округ Васетни, де зібралися сусідні відділи почути доповідь п. Люби Кут про Музей та його потреби.

Також мала зустріч з Дирекцією Музею в березні 1981 р. Нам лишається ще добре попрацювати, дати моральну і якнайбільшу фінансову піддержку нашому Музеєві, щоб він міг відограти свою намічену ролю в нашім суспільстві.

Собор Української Греко-Православної Церкви

Собор нашої Церкви відбувся у Вінніпеґу 3, 4, 5 і 6 липня 1980 р., де я була делеґаткою. Перший раз в нашій історії було вибраано жінок, як членів Консисторії, де ввійшли п. Галя Мельник і я. Цю честь я прийняла не як особисту заслугу, але як признання членкам Союзу Українок Канади за працю, яку Союз вложив у розбудову нашої церкви в Канаді.

Я була присутня на двох засіданнях Консисторії у Вінніпеґу. Перше в жовтні 1980 р., де я перепроваджувала засідання по черзі з всеч. о. П. Бубликом. Друге засідання відбулося в травні 1981 р.

Я старалася і старатимусь гідно репрезентувати жіноцтво в нашій церкві. Перед нашим членством Української Греко - Православної Церкви є багато праці, бо надходить 1000-ліття хрещення нашого українського народу в Святу Православну Віру.

Конференція

Перед офіційним відкриттям Музею в Саскатуні в травні 1980 р. я очолювала Конференцію, де були присутні всі членки управи Союзу.

На зборах Управи СУС репрезентувала Союз і звітувала про нашу працю.

Співпраця з СУС

Слідували запити і дискусії над звітами. Відповіді й вияснення давали п. Н. Боднар і касирка п. Н. Дептух. Пані Н. Мельничук виготовила таблицю бюджетів відділів,, що була приміщена на стіні, а присутні мали нагоду студіювати як мається справа з виконуванням бюджету відділів до Централі. Пані А. Боднар попросила до слова пані Н. Когуську, редакторку „Променя".

Пані Н. Когуська говорила на дуже важливу на сьогоднішній час тему: „Декада Української Родини й наше завдання". У своїм слові вона порушила ряд питань, над якими треба застановитися і грунтовно обговорити. Сказала, що справа української родини для нашої оргаанізації не є новою. У 1926 р. на З'їзді у Саскатуні п. М. Мадюк у своїй доповіді проголосила такі тези: „Яким буде дім, такою буде школа, такою буде церква, такою буде й держава".

(Продовження в черговому числі)

Христос Рождається — Славімо Його!

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Центральній управі Союзу Українок, редакції „Променя" і його читачам, усьому членству відділів та Провінційним управам з їх родинами.

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. ДОНЬКИ УКРАЇНИ

в Реджайні, Саск.

Галя Клапоущак, голова

Анна Заліщук, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. КН. ОЛЬГИ в Кадворт, Саск.

Централі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, редакції „Променя", усім членкам по відділах та їх родинам.

Наталка Котелко, голова

Катруся Шолтер, секретарка

ЗВЕРНЕННЯ

Президії Секретаріяту СКВУ в п'яту річницю створення Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсинських Угод

В дні 9 листопада 1976 року під головуванням українського поета Миколи Руденка створено в Україні Українську громадську групу, яка поставила собі за мету використати підписану урядом СССР угоду в Гельсинках для поширення боротьби за національні, культурні і релігійні права українського народу..

Мимо того, що первісна Українська Гельсінська Група складалася всього з 10 осіб, вона провела величезну працю в останніх 5-ти роках, як серед українського народу, так і на міжнародньому форумі.

Серед українського народу група вела діяльність у згоді з гаслом, що „кожний народ повинен бути господарем своєї землі, своєї традиції, свого творчого спадкоємства, своєї волі до кращого життя — для всіх, для кожного."

Вона знайомила широкі кола українського суспільства з Декларацією Прав Людини, схваленої Об'єднаними Націями, шукала вільних контактів, вільного обміну інформаціями та ідеями з країнами вільного світу, домагалась участи України на міжнародних форумах, домагалась акредитувати в Україні представництва інших суверенних країн, представників закордонної преси в столиці України та взагалі всіх тих прав, що належать суверенній 50-мільйоновій нації.

Не диво, що трьома хвилями арештів усіх членів Української Гельсінської Групи ув'язнено і запроторено до концтаборів, за виїмком декількох осіб, членів Групи, які виїхали з Совєтського Союзу у західній світ.

Тут вони створили Закордонне Представництво Української Гельсінської Групи, яке одержало доручення від членів Групи в Україні чи на засланні провести широку інформаційну акцію в країнах західнього світу з метою:

довести до відома західнього світу, що уряд СССР черговий раз зломив свої міжнародні зобов'язання і, всупереч прийнятим на Гельсінській Конференції в 1975 році зобов'язанням, н а р у ш у є елементарні людські й національні права населення України — безпідставно переслідує членів Гельсінської Групи і карає їх довголітніми реченцями ув'язнення і заслання.

Б а з у ю ч и с ь на деклярациях Української Громадської Групи Сприяння Виконанню Гельсінських Угод, Президія Секретаріяту СКВУ на Мадрідській Конференції восени 1980 року домагалася привернення прав на свобідний розвиток Українським Церквам в Україні, звільнення українських релігійних і політичних в'язнів, в тому числі і членів Групи, вільного виїзду з СССР тих, які собі того бажають, припинення процесу колоніяльного поневолення України в рамцях останньої імперії XX-го с т о р і ч ч я — СССР, тобто, національно-державної незалежности для Українського народу.

Відзначаючи 5-ті роковини від заснування Української Гельсінської Групи, пересилаємо наші щирі привітання всім членам Групи, ув'язненим і на засланні, та шлемо підтвердження нашої постанови вести безперервно й наполегливо активну акцію серед народів вільного світу не лише за звільнення українських політв'язнів, але також і за свободу й державну незалежність поневоленому українському народові та за ліквідацію російсько-большевицького колоніялізму й імперіялізму.

Закликаємо організовану українську спільноту у вільному світі п о с и л е н о ю працею і скріпленими зусиллями за звільнення ув'язнених ч л е н і в Української Гельсінської Групи Сприяння Виконанню Гельсінських Угод довести ділами, що труди і жертви членів цієї групи знаходять у нас всесторонню піддержку та що спільними зусиллями ми доб'ємось успішної реалізація їхніх і наших бажань — волі та державної незалекности українському народомі.

Президія Секретаріяту СКВУ

РІЗДВЯНИЙ ПРИВІТ

В дні великого і світлого празника РІЗДВА ХРИСТОВОГО і наступаючого НОВОГО РОКУ Управа Інституту Дослідів Волині і Товариства „Волинь", цією дорогою передає наші традиційні та повні братнього серця побажання всього найкращого членству та всім братам і сестрам ВОЛИНС'КОЇ ЗЕМЛІ, Церковному і Національному Проводам, і всьому нашому НЕСКОРЕНОМУ НАРОДОВІ.

Христос Рождається!

Анна Звоздецька новообрана голова Союзу Українок Канади

Анна Звоздецька народилась в околиці Шіго, Саск., в родині Івана і Марії Григорів. Коли Анні було 10 років свідома родина Григорів перебралася до Нипавин, Саск., де Анна виростала й закінчила школу. До праці в Союзі Українок Канади вона включилась ще молодою дівчиною, прийнявши обов'язок секретарки відділу ім. Олени Пчілки в Кадет-Ейлишем. Відтоді займала головніші пости — голови, або секретарки, а не раз і організаторки відділу.

Анна вийшла заміж за Іллю Звоздецького з Шіго, Саск. В 1955 році, вони переїхали до Альберти, вперше на короткий час до Ґренд Сентр, а опісля до Санґудо, де мали свою добірну торгівлю мішаних товарів аж до 1969 р. Тут у Санґудо п-во Звоздецькі давали провід в українському громадському русі. За час їх побуту та їх ініціятивою побудовано Український Народний Дім, постали українські організації, створився відділ Союзу Українок Канади під проводом пані Звоздецької.

Коли їхні діти — три сини і одна дочка потребували вищих шкіл, університету та кращих нагод, п-во Звоздецькі рішили перебратися на сталий побут до Едмонтону. Тут вони відразу включились в громадську працю. Пані Анна була 5 років головою Союзу ім. Кн. Ольги при церкві св. Михаїла. Була головою Провінційної Екзекутиви Союзу Українок в Альберті через кілька років. Займала позицію організаційної референтки в Централі Союзу Українок Канади і через останніх дві каденції була крайовою референткою молодших СУМК.

Вона вірить, що треба постійно тримати живий контакт з українською громадою, жіноцтвом та молоддю. Вона часто виїжджає в околиці та переводить одноденні або дводенні шкільні семінари та кляси, завжди по мистецьких і культурних ділянках. Часто висвітлює свої прозірки з подорожі в Україні та в Аргентіні, де стрічалась з жіноцтвом, відвідувала домі старших громадян та дитячі садочки.

Анна Звоздецька обдарована, творча і чутлива. Вона любить працювати з маленькими дітьми в садочку та з сумківцями. Діти мають до неї взаємну любов та довір'я й тому проекти, які вона приготовляє й переводить так успішно вдаються. Вона всюди захищає українську молодь, українську мову і пісню і взагалі її відношення до багатьох інших громадських справ є наскрізь позитивне. Вже вдруге очолює вона Раду Української Школи (РУШ) в Західній Епархії.

Пані Звоздецька написала драму для Союзу Українок Канади — „За нами, сестри", про громадсько-піонерську працю й посвяту для кращого майбутнього в її рідних околицях Нипавин. Ця драма була душевною сенсацією на нашому Золотому Ювілеї в Саскатуні в 1977 р., була вона незабутньою подією для всіх учасників З'їзду.

Цього року Анна знову написала чудовий есей — „До 90-річчя українських поселенців у Канаді". Цей монтаж був надзвичайно успішно переданий на сцені Джубелі Авдиторії в Едмонтоні у виконанні сумківського хору та ансамблю з допомогою інших сил.

Син п-ва Звоздецьких, Євген, молодий диригент хору та керівник цього виступу вже широко знаний як мистець в обробці творів, оркестрової музики та диригент симфонічних оркестр. Син Василь також посідає музичні здібності. Дочка Орися заміжня за Степаном Цьоною з Блейн Лейк, Саск., також працює з молоддю СУМК та в Союзі Українок Канади. В Принц Джордж вона очолювала відділ Союзу. Відколи п-во Цьони перебралися до Едмонтону, Орися бере активну участь в сумківському

Галина Сенишин

Українська жінка на шляху тисячоліття християнства

(Доповідь виголошена на Провінц. З'їзді Союзу Українок Східної Екзекутиви в Гамільтоні, 10 жовтня 1981)

Яка це обширна тема й її тяжко опрацювати в короткій доповіді. Вона може бути дуже обширною студією. — Це не відзначення якогось срібного, золотого чи діямантового ювілею, події досить частої в нашому житті. Це навіть не 100 чи 150-ліття, а це дуже довгий — з різними суспільно-громадсько-політичними катаклізмами час, які в своїй мірі впливали на субстанцію християнського світосприймання й навпаки християнська філософія була домінуючою силою відповідного сприймання даних подій й впливала в деякій мірі на їх розвій.

— Тепер дозвольмо нашим думкам і нашій уяві звернутись на цей тисячолітний шлях українського християнства й ми побачимо цей шлях виповнений незчисленними сильветками жіночих постатей, які відіграли дуже важливу ролю в його історії.

І ось десь далеко, але чарівно-величною, в своїх чудових, історичних шатах ввижається на далекому небосхилі всім нам знана силуетка св. Княгині Ольги, в хрещенні Олени, яка одна з перших прийняла християнство й заслужила своїми праведними вчинками на її канонізування в 13-му столітті. Для нас це дуже важлива подія, бо всі народи християнського світу передусім почитують своїх святих.

Св. Княгиня Ольга — це перша й найбільш прославлена свята в історії про наших угодків Божих. Можливо, що її значення спричинене й її світським становищем як княгині України й бабці князя Володимира Великого, на якого вона мала великий вплив.

Її пам'ять святкується 24-го липня.

Відтак слідує блаженна княжна київська Анна - Ірина, що впокоїлася 10-го лютого 1050 року, жінка князя Ярослава Мудрого, донька шведського короля Олафа Індиго. Перенесення святих мощів до Софіївського Собору булось 1653-го року. Пам'ять святкується 10-го лютого.

В хронологічному порядку наступною святою являється преподобна княжна Анна Всеволодівна, мати новгородського князя Володимира, старшого сина Ярослава Мудрого.

Преподобна княжна Полоцька — Єфросинія — правнучка князя Володимира Великого, дочка князя Ґеорґія Всеславича Полоцького. Ще юначкою — маючи 12 років — тайно вступила в монаший чин. Протягом свого трудолюбивого життя стала ігуменею й заснувала манастир Св. Спаса біля Полоцька. Поїхала в Палестину й там упокоїлася 23 травня 1173-го року в самому Єрусалимі. Через 14 років її святі мощі перевезено до Києва й положено в Феодосієвій Печері. Щойно в 1909 році на прохання половчан перевезено їх до міста Полоцька. Вона уважається святою українського й білоруського народів. Пам'ять святкується 5-го червня.

Свята Юліянія Ольшанська, донька князя Юрія Ольшанського, щедрого добродія Києво-Печерської Лаври. Упокоїлась десь 1540-го року, на 16-му році життя. У 17-му столітті мощі були відкриті нетлінними. Їх положено в Великій Успенській Церкві. Року 1889 8-го жовтня частину святих мощей перенесено в Житомир у Катедральний Собор, й тому святкується її пам'ять цього дня. (Дані про святих — Митрополит Іларіон, — Українська Патрологія й Канонізація Святих).

Це наші святі. Святі серед цілої плеяди чоловічих імен, які були правно канонізовані підлягаючи вісьмом ознакам української патрології. (Українська Патрологія — Митрополит Іларіон).

Це ті силуетки українських жінок, що осягнули цю найвищу офіційну в українській патрології[1]) позицію — признання земним авторитетом у взірцевому дотримуванні християн-

---

русі. Вона опрацювала в прозірках з відповідними коментарями „Життєвий шлях Шевченка". Сюди включені вибрані цікаві статті з життя Великого Кобзаря. Ця праця надається на сумківські та інші зібрання, вечірні та інші.

Ми щиро вдячні п-ву Звоздецьким та їхній родині, які вкладають стільки своєї енергії, здібностей і хисту у проводі громадського життя.

На Крайовому З'їзді в серпні 1981 року вибрано пані Анну Звоздецьку головою Союзу Українок Канади. Своїми здібностями і довгим досвідом праці в організації ми певні, що вона поведе Союз до успішних осягів. Щасти їй, Боже!

Анастасія Шмелюк-Радомська

ських чеснот і ввійшли в списки тих святців, які повинні служити нам прикладом.

Опріч них ми маємо багато більш чи менше достойних жінок, які ввійшли в історію нашої церкви, як покровительки всіляких церковних підприємств, манастирів чи наукових середовищ.

Наталія Полонська-Василенко в своїй книжці „Видатні Жінки України" пише: „З темряви віків, як ясні зірки світять і далі чарівні, зворушливі силуетки жінок. На них зупиняється думка дослідника і не віриться йому: як в добу невпинної міжусобної боротьби, боротьби з постійними нападами степовиків, коли лилася кров, палали міста й села, коли брат підносив руку на брата — в родинах цих самих вояків і суворих бійців, в добу, коли за виразом Ст. Томашівського, „меч був коректором права" — виростали ці князівни, які зберігали християнські ідеали, дбали за науку, мистецтво й зо свого боку — несли „коректив до меча", коректив моралі".

Не буду наводити тих численних імен, але уважаю за потрібне згадати тут лише деякі постатті українських жінок, які прославили себе певними українсько-християнськими вчинками поза границями України.

Найбільш замітними були: Анна Ярославна — королева французька й Роксоляна — жінка турецького хана Сулеймана.

Анна Ярославна, донька князя Ярослава Мудрого, вийшла заміж за французького короля Генриха 1-го 1049 року. Вона керувала декілька років французькою монархією по смерті мужа в імені неповнолітнього сина.

Анна Ярославна привезла з собою з Києва писане кирилицею Євангеліє і саме на цю Євангелію складали присягу французькі королі аж до революції 1793 року. Ця Євангелія й досі переховується у славному Реймському соборі у Франції. — Анна Ярославна закінчила свій життєвий шлях настоятелькою — ігуменею манастиря у Франції.

Роксоляна — якої правдиве ім'я Настя Лісовська, була донькою священика з Рогатина. Попала в турецький полон і там осягнула становище дружини турецького хана Сулеймана. На цім пості, маючи великий вплив на світогляд цього хана, полегшувала долю невільників, помагала своїм землякам і багатьом уможливила поворот в рідні сторони.

В добі козаччини, чи як ми кажемо за часів гетьманату, в Україні було велике число визначних жінок. Між ними були ігумені, члени церковних б р а т с т в, рядові монахині й інші. Тяжко було б тут згадувати імена їх всіх — це тисячі, якщо не більше. — Згадаю лише матір гетьмана Івана Мазепи — Марію Магдалину з Калединських Мазепу. Вона була відома із-за своїх добродійних вчинків. Протягом свого життя була сестрою луцького християнського братства, а повдовівши стали настоятелькою, чи як ми називаємо ігуменею київською Вознесенського манастиря й допомагала синові — гетьманові Іванові Мазепі своїми порадами. Часи гетьманату були бурхливі — дуже тяжкі й поле для праці широке.

Ось Ліна Костенко пише:

...„Вже скрізь у нас є рідні школи братські.
Пів — України — сироти козацькі.
Од Лохвиці до самої Молдави
пів-України — то козацькі вдови.
Дітей без мужа ставити на ноги.
Ні захисту в житті, ні допомоги.
Такі ж гіркі, такі ж безборонні!"

І тими дітьми доводилось опікуватися, кормити, їх вчити, напоюючи їхні душі християнським світосприйманням.

Українська жінка в тому ділі була дуже — а дуже помічна.

Однак на цьому т и с я ч о літньому шляху християнства найбільше таки вславилася звичайна — скромна українська жінка, жінка-матір, жінка — учителька, яка виховувала ті всі покоління від самих початків прийняття християнства. Це вона передавала й вщеплювала в душу дитини — в душу своїх нащадків ті підставові, фундаментальні християнські закони.

— А які ж тяжкі, які бурхливі були ті всі роки, а 40 поколінь — беручи 25 років за міру — донесло цю християнські віру, чи як сьогодні прийнято говорити, християнську філософію до наших часів, до наших душ. Не улягає сумніву, що слова душпастирів-священиків були дуже а дуже помічні, але хто ж перший ставив знак хреста над новонародженою дитиною, як не мати, хто навчав маленьку дитину хреститися, виучував молитви, та вказував на правильне, християнське поступування.

І так кожного дня, на протязі тисячоліття лунали слова молитви устами малої дитини, в поученні матері, до єдиного Бога в Тройці Святій, Єдиній, словами молитви усталеної ще самим Господом нашим Ісусом Христом: „Отче

наш", просячи, щоби не вводив нас у спокусу, стеріг від лукавого, та давав хліб щоденний.

І ось ця Христова наука, яка ширила чесність, любов, шляхетність, праведність, ввійшовши в душу українського народу, а спеціяльно в жіночу душу — чуттєву, а заразом твердого характеру, утвердилась зо всіма чеснотами християнського вірування, християнського навчання.

Як саме використовувала українська жінка це навчання в вихованню свого нащадка описує Олесь Бердник у своїм творі, в повісті-монолозі під заголовком „Мати" — взявши за мотто слова Тараса Шевченка:

„Все упованіє моє
На тебе, мій пресвітлий раю,
Все упованіє моє
На тебе, мати, возлагаю..."

Він оповідає: ... „Я любив довгі зимові вечори. Ми з сестрою вилазили на піч, а ти — Мати — сиділа, звісивши ноги донизу й тихим, задумливим голосом оповідала казки. І я переживав за безталанного Йвана, якого всі кривдили, вважали дурником. І дуже тішився, що він виявився і не дурним і не безталанним, а виходив переможцем з великиш випробувань. Я захоплювався маленьким Котигорошком, який визволяв народ рідний з лютої зміячої неволі. І плакав над горем нещасних матерів та сестер. І сміявся щасливо, коли казка незмінно приводила до радісної розв'язки.

— Ой, який же мудрий і людяний наш народ! Він знає в серці своєму, що ніколи не можуть перемогти зло і ненависть, що завжди в кінці битви життєвої перемагає правда й любов, як би глибоко вона не була захована слугами мороку у в'язниці, і як би міцно не кували її в залізні кайдани!"

Дальше він пише: „Жодна казка не вінчає славою недостойного. Казка є вічний заповіт народу від покоління до покоління в якій неминуче відсувається все темне і дріб'язкове, а зберігається, умножується зерно краси, та добра.

Ті чарівні казкові ідеї незримо лягли в моє дитяче серце, день за днем формуючи свідомість... Я, вже ставши дорослим, зберіг у свідомості той неповторний аромат дитячого світосприймання."

Це так яскраво переказує історію цієї першої життєвої науки матері Олесь Бердник. Ці казкові перекази для дітей рівнорядні з християнськими притчами, з біблійними навчаннями для вже старших дітей Христового виноградника. — Жінка матір — учителька научала своїх нащадків цієї чесності й моралі. Але, як в якихось несприятливих обставинах прийшлося зхибити з тієї праведної дороги — вона накладала на себе покуту, відбувала прощу до паломницьких — чудотворних місць, щоб через всі терпіння такої тяжкої — з великими т р у д а м и пов'язаної пішої дороги — змити якийсь тяжкий гріх, що каменем лежав на душі.

І так мандрували на прощу сотки, тисячі й мільйони, щоб очиститись від тяжкого гріха. Тарас Шевченко описує такі паломництва Насті — наймички, матері Марка, так Ліна Костенко описує паломництво Марусі Чурай до Печерської Лаври:

... Чв'яхкотіла земля у старих постолах
похилилися верби в осінньому шматті.
... Життя іде. Як сказано у Павла:
„Живіть благочестиво у Христі."
Потерпи ще трохи. Вже ось-ось і Лавра
А там спочинеш по трудах путі...
... То люди йдуть оце й понині,
бо, кажуть, ніби легшає людині,
як пом'янути саме в ній,
у тій церковці кам'яній,
своїх померлих... Пом'яну
і попелом розвіяного батька...
і матір, що звела я у труну...
Гордія... Ганну і... Григорія...
Мені б молебень відслужити
Жива, то якось треба жити."

Праведне ж и т т я, на засадах Христового навчання, було й є провідною прикметою української жінки.

Християнську тематику натрапляємо й у творах багатьох українських письменниць.

Вони порушують питання добра й зла, чесноти, благородности, хоробрости й життєвої мудрості. В більшості творів домінують соціяльно-національні питання, як — кривда бідного, упослідженого населення — селянина й робітника й поневолення українського народу. Деякі з них уживають притчі й перекази старого й нового заповітів, щоби в цій більш образовій, але непрямій формі передати свою думку, через бар'єри офіційної цензури, своєму поневоленому народові.

(Продовження в черговім числі)

Олена Пчілка

СПОГАДИ ПРО МИХАЙЛА ДРАГОМАНОВА

Прим. редакції. Друкуємо в журналі короткі спогади Олени Пчілки про Михайла Драгоманова. Дві найближчі до Лесі Українки особи — це мати — Ольга Косач (Олена Пчілка) і дядько — Михайло Драгоманов. В спогадах познайомимось з родоводом Драгоманових, з Гадячим, його історичним минулим, в якім проходили ранні юнацькі дні письменниці.

(Продовження)

Неоднакову освіту дав дід Яким своїм дітям. Дочку не посилав з Будищ учитись нікуди; вона зосталась ледве грамотною і пішла заміж за гадяцького купця Ялового. Цей Яловий був доволі багатий, мав свою крамницю у Гадячому, де торгував переважно рибою та сіллю, що привозилися з Криму. Мав Яловий і хороше дворище в Гадячому (єсть воно й тепер при Соборній площі. Ганна Якимівна, пішовши за міщанина, мовби вже й не мала на думці якогось „панства", ходила по-міщанському і говорила „по-простому", себто мовою українською, власне так, як говорилося здебільшого і в драгоманівському дворі, в селі Будищах.

Старшого сина Олексія дід віддавав у науку, але тільки в Гадячому: не посилав нікуди далі, щоб він не відбивався від дому та щоб, яко старший в роді, заступив у свій час батька на господарстві в родовій маєтності (власне, так воно й сталося). Менших же синів. Якова й Петра, дід виправив учитися аж до столиці. Він мав там досить сильну руку в особі одного свого колишнього товариша по службі, з числа тих українців, що, після занепаду місцевого врядування, подалися „шукати щастя" на Московщині.

Отже, в великому драгоманівському молитовнику (так званих „святцях") зосталось записано рукою нашого діда при відповідному дні: „Сего дня сыновья мои, Яков и Петр, выехали въ Санкт-Петербург. Да сохранит их господь на всех путях их-"

З сих слів та з листів нашого діда до своїх видно, що бажав він висловлюватись „високим штилем" письменних людей того часу; взагалі був досить освічений, як те й подобало більшому урядовцеві (таки: бо він був замолоду суддею).

В Петербурзі синів його вряджено до видатніших шкіл. Якова — до військової, а Петра, згідно з бажанням батьковим, — до „Училища правоведения", що випускало вчених правників та дипломатів. В училищі тому, опріч науки, належної до правництва, учено теж чужосторонніх мов — німецької, французької й латинської (наш батько й знав їх добре).

По скінченні своєї науки Яків і Петро Драгоманови й зостались у тому Санкт-Петербурзі. Яків вийшов в офіцери, а Петро одержав при військовому міністерстві посаду „вченого юриста" (був такий уряд при цьому міністерстві, такому урядовцеві належалось і військове вбрання, тая військова форма).

Молоді хлопці жили в Петербурзі нарізно: Яків при своїй військовій часті, а Петро наймав собі опрічну домівку; при Петрові жив для послуги й хлопець, присланий з Будищ (Павло Кобзаренко), як то було в звичаї тоді.

Обидва юнаки, Яків і Петро, прилучились до передових кругів тодішньої столичної молоді. Петро зосібна цікавився літературою.

Якова, за його участь в „недозволенім обществе" („Соединенных славянъ") та в революційному рухові декабристів виправлено з Петербурга на заслання. А Петро ще зостався у Петербурзі скільки літ, вернувся на своє родовище в 1838 році. Чи йому обрид той чиновний Санкт-Петербург та закортіло вернутись на Україну? Може... Але на се нема ніяких доводів. Певна річ лише та, що, прибувши на рідну Гадяччину, він вже не вертався ніколи до столиці, дарма що вже був „пристроївся" там.

Є портрет нашого батька, знятий у Петербурзі (як видно, роботи доброго майстра) за останній час пробування там. Дивна річ, один з онуків — надзвичайно подібний до того портрета! Я пам'ятаю тата вже в вікові багато старшому, але риси його обличчя на тому портреті я пізнаю, мама ж говорила завжди, що портрет був дуже схожий (вона ж знала тата в вікові молодому, власне від тої пори, як він саме вернувся з Петербурга).

На тому портреті, писаному олійними фарбами і майже натуральної великості, тато знятий у щільному мундирові, з високим коміром, оздоблений скількома смужками позлотистого шиття; волосся — темне, зачесане набік; буйний чуб складається ніби кучерями над чолом; обличчя, здається мені, досить інтелігентне.

До мундира, змальованого на портреті, належалася й вузенька шпага, з золотим держалном. Тая шпага зберігалася в нашій сім'ї довго,

хоч не було їй ніякого вжитку, опріч хіба того, що як відбувалося в нашому підгородньому хуторі Підварку селянське весілля, то приходили до нас просити тієї шаблі, бо вона відбувала певну почесну роль при якомусь весільному обряді. Потім ту шаблю вірно вертали і мама знов обережно ховала її, вкупі з належною піхвою, в скрині.

Коло того часу, як отець наш вернувся з Петербурга, помер наш дід Яким Драгоман. Треба було влаштувати справи позосталої сім'ї. Брати Олексій і Петро поділилися батьківщиною. Будиська садиба, згідно з батьківською волею, дісталася разом з будиською землею старшому, Олексієві; отже, Петрові, хотячи зоставатись на Гадяччині, треба було шукати іншого місця для своєї нової оселі. Одначе інші частки батьківської землі, що достались Петрові, в тім гурті й спогаданий драгоманівський хутір Сергіївський, були значно далі від Будищ і від Гадячого (все-таки „города"!), та й не надавались до забудування. Отже, Петро Якимович Д-ов наважив оселитися в Гадячому. Купив він собі там простеньку садибу в одного міщанина з готовим домочком. Забудування було лихеньке, але місця при садибі малося доволі, — цілий уступ гадяцького підгір'я з тим спогаданим чудовим краєвидом!

Батько пильно взявся до опорядкування купленої садиби. Саме й на часі була та справа, бо він задумав одружитися.

Хто ж була його обраниця, а незабаром мати його дітей?

Маю виправити тут належну до цього питання помилку в одному значнішому життєписі Михайла Драгоманова. Говориться там, що мати його була дочка петербурського чиновника. Це зовсім невірно, і цей непевний вираз може дати привід до прикрого непорозуміння, бо чи була б дружина Петра Драгоманова дочкою якого петербурзького сановника, чи дрібного чиновника, якоюсь тією „салопницею", така постать однаково не відповідає образові нашої матері, української панночки-хуторянки, що нічого петербурзького в собі не мала. Власне, була вона дочкою Івана Прокоповича Цяцьки, полтавського дворянина, поміщика середньої руки Гадяцького повіту. Мав сей наш дід по матері невеликий хутір, що й тепер зветься Цяцьчин хутір (дістався дідові од його дядька, Дебагарія Мокрієвича, а через те має ще й другу назву — Мокріївщина). Хутір цей, ніби захований проміж байраків та лісів (у ту давню пору ще не вирубаних), — дуже близько від Гадячого й від Будищ, верстов шість звідти й звідти; через те ще й старі Драгомани та Цяцьки були добре знайомі між собою; отже, зовсім природньо, що Петро Драгоманов, оселившись у своїй рідній стороні, одружився з панночкою-сусідкою Єлизаветою Іванівною Цяцьківною. Може бути, що після проживання у Петербурзі батька нашого власне й привабила та молоденька українська панночка-хуторянка — зовсім іншої подоби, ніж відомі йому жіночі постаті петербурзькі. В кожнім разі, по своєму походженню мама наша нічого спільного з петербурзьким чиновництвом не має. По своїй матері була вона з сім'ї поміщиків Стишевських, теж гадяцьких, що весь вік прожили в своєму хуторі Стишевщині. Хутір цей зветься й тепер так, тільки вже розрісся в ціле село, воно верстов три від Гадячого та близесенько й від хутора Цяцьчиного. Все пак те в близькому сусідстві, тільки дуже далеко від Петербурга.

(Продовження в черговому числі)

З днем Різдва Христового

ВІДДІЛ ІМ. ХАРИТІ КОНОНЕНКО

у Блейн Лейк—Кридор, Саск.

вітає

Централю Союзу Українок Канади, все членство організації разом з їх родинами

Христос народився!

К. Парчевська, голова

Анна Боднарчук, касирка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажаємо

нашим покупцям, приятелям і родині

GRYBA'S DRUG STORE

Василь і Савеля Ґриби

Box 160
Phone 256-3363

Cudworth, Sask.
S0K 1B0

Senator Yuzyk Reviews His Work in NATO

At the end of the month of October, 1981, the Senate in Ottawa held a debate, lasting several days, on the request of Sen. Bonnell, on the 27th annual session of the North Atlantic Assembly in Munich from 11th to 16th of October, 1981. The main attention of this debate was directed towards the role of the Canadian Delegation in it.

Hon. Paul Yuzyk: I wish to report on my participation in the Canadian delegation and in the work of the North Atlantic Assembly. I have had the honour of representing Canada for nine years, this being the record for any delegate since the first annual session in 1955. During the past four years I have been rapporteur of the Subcommittee on the Free Flow of Information and People, having been unanimously elected to that position by delegates of the allied countries. Naturally, I am most grateful for having been given the rare opportunity to serve the cause of freedom and democracy at the international level.

Since the ruling of the Canadian NATO Parliamentary Assocition, of which I have been vice-chairman since 1975, indicatees that a delegate may be selected at most for a three-year term, unless such a person is elected at the Assembly to any of its positions, whether on the executive or in the committees, now that my four-year term as rapporteur has expired it appears that I shall no longer qualify to be selected as a delegate to the North Atlantic Assembly. It is only right that other parliamentarians should be given the opportunity to participate in the Assembly of the parliaments of the North Atlantic Alliance.

That being the case, I should like to review briefly some of the more important work of the Subcommittee on the Free Flow of Information and People for which I was responsible during my four-year term, from 1977 to 1981, as rapporteur. I must admit that I was greatly moved when the subcommittee expressed its gratitude for my contributions, which gratitude was also subsequenly expressed in the plenary session.

The subcommittee has constantly monitored the implementation and violations of Principles Seven and Eight of Basket One and all of Basket Three of the Helsinki Final Act signed by 33 European states and two North American countries in 1975. This was done in the *Bulletin*, a quarterly journal published by the North Atlantic Assembly and circulated to all governments and parliaments in the Alliance, as well as to universities, organizations and interested individuals.

Violations of human, group and national rights and the fundamental freedoms perpertrated by the Soviet Union and the Soviet-bloc countries were recorded and protested by the North Atlantic Assembly as well as by parliaments of the member countries.

The subcommittee has heard as witnesses some of the leading dissidents who have been expelled by the U.S.S.R. — to name a few: General Petro Grigorenko, Ludmila Alexeyeva, Leonid Plyushch, Vladimir Bukovsky and many others. Governments and parliaments of the NATO Alliance were urged to protest on behalf of a large and growing number of imprisoned and sentenced dissidents. Some of these protests were effective, with the result that some were released, a notable case being Valentyn Moroz, who is well known in Canada. Outstanding dissidents such as Andrei Sakharov and Alexander Solzhenitsyn have urged the continuation of the protests and support of the Helsinki-monitoring movement in the U.S.S.R.

The subcommittee has closely followed the proceedings of Belgrade Review Conference and the present Madrid Review Conference, both of which I attended as a Canadian delegate-observer. Dr. Herbert Hupka, of Germany, the chairman, and I, as the rapporteur, were designated by the President of the North Atlantic Assembly, Congressman Jack Brooks, as a working group, to report on the Madrid Conference. In early March 1981 we attended some of the sessions and discussed the problems with several ambassadors, and subsequently presented a detailed report to the subcommittee and the Assembly. We were happy to note that the western countries, under the leadership of NATO, were solidly united on a balanced review to be reflected in the Final Document of the CSCE Conference in Madrid.

The subcommittee has been in constant con-

tact with Radio Free Europe, which broadcasts daily to the Eastern European Communist-bloc countries, and Radio Liberty, which broadcasts daily to the Soviet Union in 21 languages. Members of the subcommittee visited the facilities, employing 1,700 personel, in Munich in February 1979 and this year on October 13, during which times they studied the operations and the effectiveness of the broadcasting, which is subsidized by the United States Congress in the amount of approximately $100 million annually. For example, Radio Free Europe broadcasts 20 hours daily in the Polish language, and over 90 per cent of the adult population in Poland constantly listens to the programs, which have been informing the people of all events in the Polish revolution, which are not covered by the Communist-controlled government media. Radio Free Europe has had a moderating influence on the course of events in Poland and, to some degree, on the other Communist-bloc states. The effectiveness of Radio Free Europe and Radio Liberty becomes apparent when it is realized that the Soviet Union spends three times more on jamming than on regular broadcasting to Europe and North America. Jamming is a violation of the Helsinki Agreement, which the North Atlantic Assembly and the NATO countries have been protesting, but so far to no avail.

The sub-committee has commissioned and produced several factual reports on various aspects of the human rights movement in the U.S.S.R. These include the Samizdat — the underground press and publications in the Soviet Union. The Helsinki Monitoring Groups of Moscow and Kiev, Ukraine; the repression of religious groups; individual cases such as Andrei Sakharov, Anatoli Scharansky and others; as well as national minorities, for example, the Germans and Tatars, who have been forcibly transplanted. It is planned to produce studies on national groups such as the Ukrainians, Bielorussians, Georgians, the Baltic Nations, the Moslem peoples and so forth. Such reports and studies keep our parliamentarians and readers of the *Bulletin* abreast of events in the Soviet-bloc camp. There is an increasing demand for such information and materials, the knowledge of which will help to facilitate the free flow of information and people and, hopefully, improve the welfare and status of these oppressed nations and minority groups.

The sub-committee has held meetings with world leaders, government officials and parliamentary groups. The meeting with Pope John Paul II on March 12, 1980 achieved co-operation in these matters of religious persecution. There were meetings with government ministers and officials of Greece, Italy and the United States, with members and officials of the U.S. Commission on CSCE and officials of the Voice of America, including Radio Free Europe and Radio Liberty, and the U.S. Ambassador to the Madrid Conference, Max Kampleman. Intensive discussions were held with top officials of the Division of Human Rights in the United Nations Secretariat in New York and with the U.S. Ambassador to the United Nations, Mr. Lichtenstein, which helped to bring about better understanding of mutual relations in the defence and promotion of human rights in the international arena. Plans include the continuation of such meetings with governments of other NATO countries and with officials of agencies in the United Nations responsible for human rights.

It was a great honour for Canada to have hosted the Twenty-fifth Annual Session of the North Atlantic Assembly in Ottawa in October 1979. The invitation came from the Committee on Education, Cultural Affairs and Information, of which Ralph Stewart, M.P., of Canada was chairman and I a member. The Twenty-fifth Anniversary of NATO's parliamentary assembly was highlighted by a gala commemorative concert in the National Arts Centre which featured cultural manifestations of each of the NATO countries, composing a mass spectacle of allied unity, the first demonstration of unity in cultural and national diversity in the history of the Alliance.

Honourable senators, I look back on my nine-year participation in the work of the North Atlantic Assembly with some satisfaction and also with some pride, having witnessed the prestige of Canada steadily rising. I hope that my "swan song" will evoke some sympathy and perhaps appreciation of Canada's role in the Alliance.

ВІДДІЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

Нова радість стала

(Нова дитяча коляда)

Нова радість стала,
Яка не бувала,
На Вкраїні зірка ясна
Світлом засіяла.

Ясно засіяла
Й стала гомоніти:
Радуйтеся веселіться,
Українські діти!

Радуйтеся, діти,
По всій Україні,
Народився малий Ісусик
У яслах на сіні!

Три князі зі сходу
Й ангели небесні
Поклонились, прославили
Дитятко чудесне.

Українські діти
Скоро поспішали
Та й Ісусові дарунки,
Щиро дарували.

Дерев'яні черевички

Стара легенда оповідає, що в одному німецькому місті жив семилітний хлопець-сирота. Його виховували чужі недобрі люди, то ж дитині часто приходилося терпіти кривду, та голод.

Зимовою порою ніхто не дбав про нього про теплий одяг, ніхто не постарався взуття для сирітки. Хлопчина вдягав старі дерев'яні черевички і так бігав по снігу.

— Одного Різдва, коли всі поспішали на нічну Службу Божу, пішов туди і хлопчик в дерев'яних черевичках. О! як же ж у церкві було гарно. Світилися і виблискували кольорами ялинка, а люди співали багато гарних коляд. Біля входових дверей стояв малий вертеп з Дитятком, Марією і Йосипом, з пастушками й овечками.

Тут, на такому морозі лежала Божа Дитина без ніякого окриття, зовсім, зовсім без черевичків, навіть і без дерев'яних... Як же ж їй мусіло бути зимно...

Хлопчина пристанув біля вертепу, задумався, а далі скинув дерев'янки й діраву шапочку, та обгорнув ними маленьке Боже Дитятко.

— В хаті зчинилася сварка. „Коли ти губитимеш свої речі, або роздавати другим, — казала недобра жінка — ходитимеш цілу зиму босоніж...

Хлопчина мовчки поклався спати і довго, довго хлипав...

Але ранком, до холодної хлоп'ячої кімнати заглянув веселий промінь різдвяного сонця. Біля ліжка лежало так багато дорогих гостинців, як тільки можна собі уявити. У вовняних, нових еньких панчішках блистіли золоті гроші, а біля пари гарних, шкіряних чобіток стояли дерев'яні черевички, ті самі, що їх сирота подарував Божій Дитині.

Врадуваний хлопець побіг швиденько до церкви, але біля входових дверей не було ні вертепу, ні Дитятка, ні пастушків...

І всі повірили, що Божий Син справді зійшов на землю, щоби творити людям Добро...

Переповіла Іванна Савицька.

Розповіла Галина Демченко

СПАСИБІ ЛІСНИКОВІ

Нахвалявся мороз усіх в лісі поморозити. Холодних вітрів, лютих хурделиць накликав. Завили вітри, шаленіли хурделиці. Снігом усе замітали. Скрутно, голодно стало птахам і звірям. Навіть білочка й та засмутилася. Були в неї сякі-такі припаси, та вийшли. А до весни ще далеченько. „Добре їжакові, — думає білочка — добре борсукові й ведмедеві: позасинали у своїх схованках під снігом і горенька не знають. А тут, мабуть, доведеться по чужих лісах поживи шукати".

Дострибала білочка до узлісся. Аж чує, хтось: шурх-шурх, рип-рип-

Глянула, а то лісник на лижах пробирається. За плечима в нього тугий мішок, при боці — верболіз та осика в пучечки пов'язані.

Підійшов лісник до крислатого дуба. Розклав на снігу свої вінички. Це — для зайців. Потім відступив трохи і в простору дуплянку, що висіла на сучку, поклав жолудів, соняшникового насіння, житніх сухарів. Це вже для білочки. Тепер їй не доведеться свою домівку й рідний ліс полишати.

До Українського Громадянства

Як кожного року, так і цього, українці у вільному світі будуть велично відзначати — РОКОВИНИ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ — 22-го січня 1918 і 1919 років. У ті роки, провідники Української новітньої держави сповістили світ, — що від нині Українська Народня Республіка стає самостійною, ні від кого незалежною суверенною державою українського народу. Ця українська держава була визнана багатьма державами европейського світу.

У 1920 році, українська армія й український уряд змушені були лишити рідну землю і вийти на чужину. З цього часу почався екзильний період ДЕРЖАВНОГО ЦЕНТРУ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ, який існує до цього часу в екзилі.

У сучасну пору Д.Ц. УНР складається з таких органів: УНРада, Президент і Віцепрезидент УНР, та уряд. Отже, для всіх мусить бути ясним, що теперішній Д.Ц. УНР є леґальним спадкоємцем того уряду, що був вибраний у Києві, який у сучасну пору репрезентує ввесь український народ, та відбуває свої сесії.

Перша урочиста сесія відбулася в липні 1948 року, а відтак відбувалися наступні сесії, головною програмою був перегляд ТИМЧАСОВОГО ЗАКОНУ. Найголовніші тексти статтів цього закону є: Сесія обирає Президента, Віцепрезидента, голову та членів Президії УНРади, а президент призначає голову та членів уряду, що й було доконано на цій сесії.

Починаючи від попередніх років, а зокрема від 1948 року, Д.Ц. УНР утримується виключно на грошових пожертвах українського громадянства у вільному світі. По різних частинах вільного світу, де перебувають українські поселенці, там існують, так звані Товариства чи Комітети Сприяння Д.Ц. УНР, які переводять грошові збірки на Д.Ц. УНР.

В Едмонтоні, провінція Альберта, від 1950 року існує Комітет Сприяння Д.Ц. Української Народньої Республіки, який переводить грошові збірки й як правило кожного року організовує й перевадить в Різдвяні Святочні дні, Коляду на Д.Ц. УНР, яка кожного року приносить поважні суми грошей.

У цьому (1981-1982 р.р.), також буде переводитися грошова збірка — КОЛЯДА на Д.Ц. УНР.

Просимо українське громадянство Едмонтону й Альберти, не чекаючи на картки Коляди, а присилати свої грошові пожертви на Д.Ц. УНР на адресу касирки Комітету:

Mrs. L. Ewasiuk,
10041 — Saskachewan Drive.,
Edmonton, Alberta.
T6E 4R4

Стипендія ім. Вадима Доброліжа

У вересні 1981 року, стипендію ім. ВАДИМА ДОБРОЛІЖА в сумі 600.00 долярів одержав ґрадуант Альбертійського університету ДЕНИС ПАНИЛИК. До складу жюрі входили: проф. Іван Кейван, мистець Ігор Дмитрук і мисткиня Лілея Волянська-Горняткевич.

Денис Панилик успішно закінчив образотворчий факультет Альбертійського університету з високими оцінками і вважається одним із талановитих ґрадуантів.

Управа Стипендійного Фонду повідомляє, що зголошення на стипендію ім. Вадима Доброліжа на 1982 рік можна надсилати після Нового Року на адресу секретарки:

Ms. Vera Bayrak,
201-9737-112 St.,
Edmonton, Alberta.
CANADA.
T5K1L3

Про підвищення передплати

Подаємо до відома, нашим читачам, що з днем 1-го листопада 1981 р. передплата журналу „Промінь" є 12.00 долярів на рік. Це дуже мінімальна підвишка поможе нам бодай частинно покрити видатки, які зросли впродовж останніх двох років. Зросли ціни на друкові журнала, папір, а тепер нові поштові оплати.

Залеглі передплати можна буде сплачувати по старій ціні до кінця цього року. Опісля треба буде платити повну ціну.

Референток „Променя" при відділах просимо пам'ятати, про нову ціну — 12.00 долярів на рік. Будемо дальше числити на добровільні пожертви прес. фонду, який поміг нам вдержати журнал при житті.

Провірте свою дату передплати, яка є на наліпці Вашої адреси і постарайтесь заплатити рік наперед. Щиро дякуємо.

Редакція й адміністрація.

В першу річницю упокоєння бл. п. Єлисавети Єлиняк

В неділю, 1-го листопада 1981 р., в Соборі Пресв. Тройці у Ванкувері митр. прот. Юрій Туржанський з участю церковного хору, в присутності мужа і доньок покійної, членок місцевого відділу СУК, членок Провінційної Екзекутиви та всіх присутніх вірних відправив Поминальну Панахиду в першу річницю упокоєння бл. п. Єлисавети Єлиняк.

Її несподівану смерть рік тому відчула не тільки її близька родина — муж Василь й діти — Єлисавета, Христина, Іларіод — але також відчула наша організація, де вона сповняла обов'язок ділової секретарки в Централі, відчула наша церква по втраті доброї християнки.

Перебуваючи у Ванкувері, покійна разом з мужом включилися в церковне і громадське життя при Соборі Пресв. Тройці. Як здібна одиниця займала відповідальні становища чи то у відділі ім. Лесі Українки чи то в Провінційній Екзекутиві на Британську Колюмбію. Маючи музикальні здібности довгі роки диригувала церковним хором.

Як добра і свідома мама виховувала своїх дітей в релігійному та національному дусі. Своїм добрим прикладом старалася передати їм любов до всього свого рідного.

В останнє ми бачилися з покійною Єлисаветою два тижні перед її смертю на нашому Провінційному З'їзді. Ніби Боже Провидіння привело її до Ванкуверу, щоб востаннє попрощатися зі своїми дітьми та з нами всіма, з якими вона довгі літа разом працювала.

Нехай цих кілька рядків у річницю відходу бл. п. Єлисавети Єлиняк будуть виявом нашого признання за її щиру працю для нашої організації та нашої Церкви.

Олена Дзюбенко

БЛ. П. АННА БЕЛОВ (КОВАЛЬЧУК)

У гамільтонському Дженерал Госпіталі 7 - 8 вересня 1981 р. несподівано раптово упокоїлась членка відділу ім. Лесі Українки, бл. п. Анна Коржевич-Белов, з дому Ковальчук.

Народилась Анна в родині Марії і Михайла Ковальчуків в м. Сидні, Нова Скошія 25 серпня 1914 року. На 5-му році свого життя Анна прибула з батьками Ковальчуками на сталий побут до Гамільтону. Тут вона виростала, ходила до школи, ходила також до української школи і була активною сумківкою відділу ім. Івана Богуна, була членкою танцювальної групи і драматичного гуртка при Товаристві Просвіта, а пізніше при громаді Св. Володимира.

В році 1934 Анна вийшла заміж за Йосифа Коржевича, з яким прожила 20 років. 1963 року одружилась з Олексою Белов, з яким прожила 12 років.

Анна Белов була членкою відділу ім. Лесі Українки. Через кілька років вона сповняла обов'язки референтки журнала „Промінь". Анна була одною з тих, яка багато причинилась до зорганізування Товариства Старших Громадян при соборі Св. Володимира у Гамільтоні.

В середу 9 вересня в каплиці „Марлет" о. М. Равлюк відслужив Панахиду, а в четвер відправив похорон. Дякував Юрій Каліщук. Похоронено покійну Анну на цвинтарі Вудленд.

Після похорону відбувся поминальний обід в домі покійної, який приготовили добрі її приятельки. Покійна Анна залишила в глибокому смутку дві сестри — пані Гюбар з мужем та Емілію Гавтон з родиною. Також залишила багато добрих приятелів, які склали нев'янучі вінки — $85.00 на „Промінь".

Покійній вічна пам'ять!

Г. Олексюк

* * *

ПОДЯКА:

Сердечно дякуємо о. Н. Равлюкові за щирі молитви і відправи, п. Ю. Каліщукові за дяківство. Дякуємо приятелям за приготування обіду, за квіти, за щирі співчуття по втраті нашої дорогої сестри. Щасти Вам, Боже!

Сестри: Петруня Гюбар і Емілія Гавтон з родиною.

ГРОМАДСЬКА І РОДИННА ХРОНІКА

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ ПОДРУЖНЬОГО ЖИТТЯ П-ВА БОГДАНІВ У ВАНКУВЕРІ

Один із наших журналістів влучно відмітив, що кожний ювілей є свого роду підсумком пройденого життя ювілята та нагодою для даної громади оцінити й виявити свою вдячність за працю, яку для неї виконав ювілят.

Під цим кутом можна роглядати і золотий ювілей 50-річчя подружнього життя панства Форвина і Марії Богданів, який відзначено у Ванкувері в неділю 20-го вересня 1981 р. в авдиторії української православної громади.

Для влаштування і переведення цього небуденного ювілею покликано спеціяльний діловий комітет, у склад якого ввійшли: п-ні Л. Кут, Е. Чуйко, п. О. Літвінов, п-ні М. Микицей і М. Ясень. Можна сказати, що багато інших осіб включилося до помочі членам Комітету, бажаючи, щоб цей ювілею випав якнайкраще, якнайвеличавіше, бо в цей спосіб вони хотіли подякувати обом Ювілятам за повну посвяти і жертвенности працю для Ванкуверської громади.

Відзначення Золотого Ювілею п-ва Богданів началося благодарственним Молебнем у церкві Пресвятої Трійці, який відправив о. митрат Ю. Туржанський, а після цього виголосив коротку змістовну проповідь, піддержуючи ціль і значення відмічуваного Ювілею. Церква була вщерть виповнена членами родини, приятелями та гістьми.

По церковній відправі почався о годині 6-ій величавий бенкет, на якому було приявних около 200 осіб. При головному столі удекорованому українськими вишиваними обрусами, рушниками, інкрустованими свічниками засіли Достойні Ювіляти, настоятель парафії о. митрат Ю. Туржанський з добродійкою, сестра п-ні Богдан, деякі члени ділового комітету, господар вечора п. В. Єлиняк та о. прот. С. П. Симчич з добродійкою. Не забули організатори цього відзначення і про гарний український традиційний привіт, підчас якого п-на Д. Кут і п-ні Шумук піднесли Ювілятам на барвистих вишиваних українських рушниках по мистецьки сплетений коровай, прикрашений барвінком і жайворонками, символами щастя, здоров'я і многоліття.

Бенкет відкрила коротким привітальним словом п-ні Люба Кут, голова Комітету а відтак перебрав дальшу функцію господар вечора, п. В. Єлиняк, ректор Інституту св. Івана в Едмонтоні, який мимо свого навантаження відповідальною працею в Інституті, прибув до Ванкуверу, щоб взяти участь у сьому радісному, родинному святі п-ва Богданів, з якими в'яжуть його не тільки довгі роки близького приятелювання, але також роки спільної громадської праці. Після проведення молитви о. митр. Ю. Туржанським і представленню головного стола господарем вечора, п. П. Яцків підніс тост на честь Ювілятів.

Слідувала смачна вечеря, яку підготовили п-ні церковної громади, знані зі свого кулінарного досвіду. На день відзначення 50-річчя подружнього життя п-ва Богданів наспіло багато привітів і листовних побажань не тільки від близьких приятелів, але також від різних визначних осіб у загальноканадському і українському житті, а також від наших центральних громадських і науко-

вих організацій і ієрархії православної церкви.

На мистецьку програму вечора зложилися такі точки: виступ музичного тріо родини п. І. Реваковського, ансамбль бандуристок під диригентурою п-і Квітки Козак, гра на цимбалах п. К. Трафаненко і фортепіянове сольо п-ні Ґалінської. Центральною точкою вечора була глибокозмістовна, деколи переплітана тонким, елеґантним гумором, доповідь п. О. Літвінова. Він працює бібліотекарем на місцевому університеті й належить до тих небагатьох ідейних осіб нашої молодої ґенерації, яка своє життя пов'язала тісно з національним, громадським життям української діяспори. Шановний прелеґент накреслив біографічний перебіг обох Ювілятів та їхню працю, жертвенність і вклад у розбудову нашого національного, культурного і громадського життя. П. Богдан, уроджений зеленої Буковини, прибув до Канади в 1924 році, а в 1925 р. перенісся на сталий осідок до Ванкуверу, де пройшов важкий шлях українського іміґранта, заки забезпечив і унезалежнив себе в нових умовинах життя. В 1931 р. одружився з панною Марією Яцьків, яка прибула з батьками в 1928 р. до Брит. Колюмбії з Брендону, поселившись в Річмонді.

Хоча сувори й нестерпні політичні й економічні умовини змусили п. Богдана покинути рідну прадідівську землю і тинятися тернистими шляхами чужих незнаних країн, то мимо того не вирвали з його душі віри і любови до рідної церкви і батьківщини. Парафразуючи слова знаного старинного поета Овіда, можна сказати, що п. Богдан, виїжджаючи в далеку чужину змінив тільки підсоння, а не душу. Тому як свідомий українець і щирий патріот він уже від перших хвилин після свого приїзду до Канади, втягнувся активно в різногранні ділянки українського громадського й національно-культурного життя.

Ще перед своїм подружжям Шановний Ювілят розгорнув широку акцію в напрямі оснування Відділу Взаїмної Помочі у Ванкувері, і цей його задум здійснився в 1927 р. Він був 24 роки фінансовим секретарем цього відділу та 14 років членом дирекції. В 1928 р. кладе перші основу для влаштування і урухомлення української бібліотеки при Взаїмній Помочі, був її бібліотекарем 50 років і дальше помагає новому бібліотекареві п. О. Літвінові. Своєю муравлиною працею, жертвенністю і всевідданістю розбудував він цю бібліотеку до поваж-

них розмірів, бо вона начисляє сьогодні близько 10 тисяч книжок і є одною з більших українознавчив, громадських бібліотек у Канаді. Можна цілком сміло сказати, що Богдан і бібліотека так тісно пов'язані зі собою, що годі уявити собі Богдана без бібліотеки, а бібліотеки без Богдана (слова пок. д-ра М. Гуцуляка).

Не менш важливою ділянкою громадської праці п. Богдана є зібрання і збереження цінних і рідкісних матеріялів про початки українського поселення в Бр. Колюмбії. Багатющий архівний скарб зібраний ним у формі книжок, брошур, вирізків з газет, знимок і фільмів буде цінним студійним матеріялом і невичерпним джерелом для тих істориків, які будуть колись писати історію українського поселення над Тихим океаном. На цьому місці годиться зазначити, що в архівах бібліотеки, зібраних Богданом находиться понад 1,700 знимок з українського громадського, культурного і церковного життя Брит. Колюмбії, починаючи від 1895 р.

З вдячністю і признанням я хочу особисто згадати на цьому місці як багато я скористав з архівів п. Богдана та його помочі і вказівок коли в 1964 р. прийшлося мені організувати й відкрити архівну секцію при відділі КУК у Ванкувері. Панство Богдани — це також вельмизаслужені добродії української спільноти. Взагальному на українські цілі вони жертвували досі понад $50,000.000, в цьому на Колегію св. Андрея у Вінніпеґу $10.000.00 а на Український музей у Саскатуні понад $8,000.00 Помимо праці в бібліотеці та збиранні й упорядкованні архівних матеріялів, п. Богдан є знаний зі своєї видавничої праці, з під його пера вийшов цілий ряд статтей у нашій пресі, а також між іншими працями „Британська Колюмбія і українці" (1957), „Українська книжка і її початки в Брит. Колюмбії (1968), Словник українських прізвищ у Канаді" (1974).

Успіх людини залежить у великій мірі від партнера її життя. Пані Марія Богдан не тільки морально піддержувала свого чоловіка, вона жила його ідеалами, його плянами, вона раділа його успіхами, підтримувала його стало в його праці. Після свойого приїзду до Річмонду в 1928 р. вона відразу включилася в громадське й культурне життя української громади, де брала активну участь у танкових, хорових та драматичних виступах і занимала відповідальні праці в жіночих організаціях.

Цю саму активність і творчий громадський запал проявляла вона і пізніше протягом довших літ в різних галузях нашого організованого життя передусім у рядах місцевого відділу Союзу Українок Канади. Вона була першою секретаркою цього відділу як також занимала різні позиції в управі Пров. Екзекутиви СУК.

Доповненням доповіді п. Літвінова був показ прозірок із життя і громадської праці п-ва Богданів. І тут неначе на екрані пересувалися з віддалі далеких просторів і часу картини з минулих років п-ва Богданів, їхні юні літа, активна військова служба п. Богдана в австрійській, румунській а відтак українській армії, спільне подружжя та їхня участь і праця в церковнім і національно-культурнім житті української громади.

Як вираз зрозуміння і подяки п-ву Богданам за їхню довголітню громадську працю п-ні Е. Чуйко і М. Микицей передали їм на пам'ятку скромний подарунок. При вході на залю роздано присутнім також майстерно виготовлену програмку свята із коротким життєписом та фотознимкою Ювілят.

Кінцеве слово виголосили самі Ювіляти, дякуючи членам ділового комітету, родині приятелям і всім гостям, які зійшлися так чисельно, щоб улаштувати таку величаву ювілейну імпрезу на їхню пошану. Визнаючися духом виїмкової, гідної до наслідування жертвенности, не оминули п-во Богдани, щоб і підчас цієї рідкісної негоди зложити свій княжий дар на різні українські цілі, а це є: 2,000 дол. на Український Музей у Саскатуні, 1,500 дол. на Фундацію Колегії св. Андрея у Вінніпеґу, 1,000 дол. на Кандський Інститут Українознавчих Студій в Едмонтоні, 500 дол. на українську пресу, 300 дол. на викінчення пам'ятника Петра Полетики, який є вже вставлений у Вікторії, чим займається як секретарка комітету п-ні М. Ясень, 100 на Дослідчий Інститут ім. С. Петлюри, 100 дол. на Фундацію Союзу Українців Самостійників.

Молитвою і многолітствієм закінчено це Ювілейне відзначення, яке залишило милий і незабутній спомин на всіх приявних. Золотим Ювілеєм подружнього життя закінчився один поважний етап у житті п-ва Богданів. Але ми віримо, що вони не сядуть на лаврах заслуженої слави минулого, бо вони ще духом молоді. Після Золотого Ювілею почнеться у них новий похід до праці, змагань, жертв і світлих осягів на шляху до Діямантового Ювілею. На цьому новому етапі життя Ванкуверська громада бажає їм кріпкого здоров'я, витревалости і Божого Благословення в їхній загально громадській і культурно-освітній праці ще на довгі і многі літа.

Михайло Татарнюк

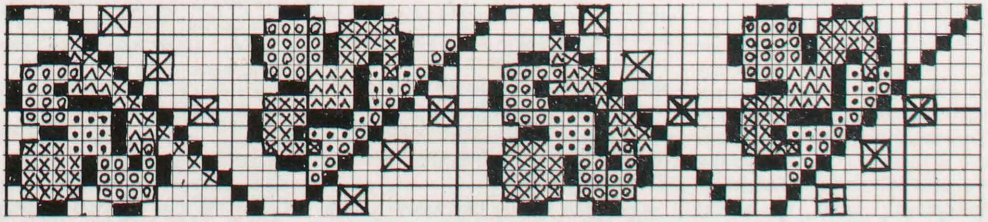

Декоративна вишивка з Буковини, повіт Чернівці, село Магала.
Шиття хрестиками, стебнівка та коралики.

Краски: ▪ — чорна, ○ — помаранчева,
× — червона нитка
• • • — коралики сині,
V V V — коралики зелені

Рисувала **Іванна Вахна**

Музей Союзу Українок Канади, Східня Філія, Торонто

ВЕСНЯНИЙ ЧАЙ І ВІДЗНАЧЕННЯ ЧЛЕНОК

ВАНКУВЕР, Б. К.

В неділю 12 квітня 1981, заходами відділу імені Лесі Українки, відбулося чайне прийняття і відзначення членок СУК з приводу приналежности їх до відділу через 25 і 50 літ.

Свято попередила Служба Божа в Соборі Пресв. Тройці, яку відслужив о. прот. П. Бублик. Після проповіді о. настоятель звернувся до жіноцтва зі словом, оцінивши їх заслуги для Церкви. По закінченні Літургії відслужено Панахиду за спочилих членок.

Друга частина відбулася в авдиторії. При вході до залі на чайне прийняття вітали гостей пані: Анна Мануша, Людмила Карпінська, добр. К. Бублик і Емілія Чуйко. Корсажами були вдекоровані три членки, які були в товаристві через 50 літ, та одинадцять за 25-літню працю в товаристві. Програмою керувала голова відділу, пані Лелія Митрук, яка попросила о. прот. П. Бублика до молитви, після чого членки відспівали гимн Союзу „За нами сестри". Пані Митрук відкрила чай і привітала гостей та всіх присутніх. На жаль не було здалека гостей, бо того ранку випав великий сніг у Ванкувері і з тієї причини прибуло менше гостей. Предсідниця попросила голову Пров. Екзекутиви, пані Оленку Дзюбенко й уступившу голову, пані Марію Вакалюк наливати чай, який приготовили невтомні пані соціяльного комітету. Предсідниця представила пані Меланію Бур'яник-Мисак, яка прибула на постійне до Ванкуверу з Торонта і попросила до слова. Прелегентка у своїому слові розказала про значення і ціль свята. Сердечно і зворушливо подякувала пані Мисак за її гарно опрацьоване слово, пані Марія Вакалюк. Покликано до слова о. прот. П. Бублика. Отець парох дав признання членству Союзу за широко-віддану моральну і матеріяльну піддержку в церковно-релігійних справах, а зокрема за скріплення християнських чеснот у громадському і родинному житті. Промовець зупинився на промові Ліони Фарини-Бриджес, яка була в „Промені" з місяця березня 1981 року і сказав, що треба увести в життя її сугестії та бути гордими мати нову молоду членку Ліону, та щоб це добрий приклад дочкам матерів, членок Союзу.

Зліва направо сидять: Настя Воробець, Марія Вакалюк, Уляна Гомола, Олена Дзюбенко, голова Пров. Екзекутиви Союзу на Бр. Колюмбію, Лелія Митрук, голова відділу; другий ряд: Маргарета Ременда, Марія Мисько, Ольга Гаврилюк, Катерина Тхір, Анна Горна. Немає на знимці: Софії Ясенчук, Марії Гриценко, Дорис Кук, Катерини Мілян, Софії Швайковської і Марії Костюк.

Вшанування членок: пані Олена Дзюбенко коротко переповіла, про головні заслуги довголітніх членок в праці при Союзі впродовж 50 і 25 років. Про відзначених членок говорили: голова відділу пані Лелія Митрук і уступивша голова пані Емілія Чуйко. Нижче подаємо коротенький опис праці відзначених членок:

Гомола Уляна. Вступила в членство в 1930 в Едмонтоні, а від 1947 продовжує працю у відділі в Ванкувері. Пані Гомола багато понашивала для церкви, була і є сестрицею. Багато помагала в мистцькім і соціяльнім комітетах. Дуже активна членка, багато дарує гарного печива, а головно медівники. Нам дуже приємно пані Гомола Вам доручити цю грамоту з нагоди Вашого постійного членства в СУК на протязі 50 літ.

Ясенчук Софія: Вступила в членство в 1937 році до відділу Лесі Українки у Ванкувері, і досьогодні стоїть в рядах членства. Була головою відділу через п'ять років, довгими роками була заст. голови, касиркою. Пані Софія Ясенчук є почесною членкою відділу. Працювала до 1965 року, після чого захворіла і дальше не змогла так працювати, як працювала раніше.

Греценко Марія: Вписалась в членство 1930 р. до відділу у Вернон, де колись мешкала. До Ванкуверу переїхала в 1947 р. і того ж року стає членкою відділу. Початкові роки були дуже трудні, і прийшлося нашим піонеркам віддати багато праці в зорганізованні наших громад і при будові церков. Пані Греценко тепер закінчила 93 роки життя і дальше жертвує на наші потреби. Працяя у відділах впродовж 25 років.

Вакалюк Марія: До відділу ім. Лесі Українки у Ванкувері вступила 1956 року. Учителювала в рідній і недільній школах поверх 7 років, як голова програмового комітету приготовляла з дітьми концерти. Прикрашувала церкву квітами через 6 років. Як референтка „Променя" висилала передплати і дописувала до журнала „Промінь". Мала приємність бути головою відділу, як також в Надзірній Раді Сумк. Займала пости, як перша, друга заст. голови, членка контрольної комісії. Як членка культурно-освітнього Комітету, приготовляла концертові точки і дириґувала церковним і жіночим хором. Представниця до Комітету Українок Канади (КУК) поверх 12 років, де була заст. голови, ділова членка заряду, членка комітету радіо передачі, і в Комітеті Українського Фестивалю. Очолювала комітет, який влаштував виставу і моделювання історичних строїв „Українська жінка в минулому" в Планетаріюм і Католицькім Центрі (дістала дотацію від уряду в сумі $600.00). Цього року займає становище касирки у відділі. Пров. Екз. Союзу на Бр. Колюмбію була головою 8 років, де відбувала всі відділи в провінції з доповідями, та звітами з'їздів. Заст. голови була чотири роки. Референтка СУМК, 3 роки, членка музейного комітету, де допомагала з виставами в Квін Ели-

забет, Планетаріюм і в Університеті Бр. Колюмбії. Була представницею до Провінційної Жіночої Ради. Зарядила вироблення шпильок для уступаючих голів Пров. Екзекутиви на Бр. Колюмбію. У Централі Союзу Українок Канади, була референткою журнала „Промінь" 4 роки. Як голова Пров. Екзекутиви входила до заряду централі, як одна з заст. голів. Мала приємність диригувати гимном на з'їзді 50-літнього Ювілею в Саскатуні, як також на відкриттю сесії Союзу Українок в Гамільтоні в 1979 році. Брала активну участь у з'їздах як членка номінаційної комісії і музейного комітету. Була присутня на всіх з'їздах від 1967 - 79 років. Помагала у відділі, в церкві, в громаді, матеріяльно і морально.

Воробець Настя, Вступила в членство 1954. Почала працю з дітьми в недільній і українській школах. Співає в церковному хорі. Головою ж. товариства була через 7 років, один рік касирка і перша та друга заст. голови. Під час її головування будувалась авдиторія, це була дуже тяжка праця, бо пані Воробець відповідала за устаткування кухні. Належала за устаткування кухні. Належала до мистецького комітету, де вчила писати писанки і вишивати. Тепер вона дуже гарно робить ткані речі. В Пров. Екзекутиві відповідає за Музей і має становище заст. голови. Вона є активна в інших товариствах, тепер є рекордова секретарка і відповідає за членство в церковній громаді. У відділі була довгими роками бібліотекаркою і відповідала за архіви. Працює в „кетерінг" групі, колись була „керівником" Здібна і активна членка.

Гавришок Ольга: Вписалася до відділу 1955 року і постійно перебуває в членстві через останніх 26 років. Вона виконувала працю рекордової секретарки через 12 років, була в комітеті мистецтва, писання писанок, соціяльному комітеті, та в „кетерінг" групі помагає тепер. В Пров. Екзекутиві виконує обов'язки рек. секретарки впродовж шести років. Була два роки касиркою, 2 роки реф. журнала „Промінь" і 4 роки в контрольній комісії. Вчила школу впродовж 4 років, до якої тепер приводить свою внучку.

Кук Доріс: Стала членкою відділу 1955 р. Була 9 років касиркою, брала участь в зборах льокальної Жіночої Ради, помагала в соціяльному комітеті, під час базарів, та інших підприємств. В Пров. Екзекутиві була в контр. комісії. Через стан здоров'я не може приходити на збори. Але час від часу, по своїй спромозі, дарує гроші на наші розігравки і купує всякі білети. Вона дуже вдячна всім членкам, які відвідують її, та тримають з нею контакт.

Ременда Маргарет: Вписалася в членство в Овкборн, Ман., пізніше була членкою в Мазепі, Мікадо, Вінніпегу, а тепер у Ванкувері. Була головою, рекорд. секр. та допомагала в різних комітетах. Тепер є реф. прав людини і допомоги в Пров. Екз. Її донька Одарка Саджонкі є референткою Емнести Інтернешонал від відділу. Пані Ременда помагає з дітьми, минулого тижня мала показ, як пекти великодне печево.

Швайківська Софія: В 1953 році записалася в членство. Тяжко працювала через 25 літ. Багато допомагала в праці, коли її чоловік був головою громади.

Миско Марія: Записалась в членство 1955 року. Помагала в рідній і нед. школах, належала, через довгі роки, до мистецького комітету. Тепер помагає в „кетерінг".

Тхір Катерина: Вступила в членство в 1956 році. Минулими роками вона дуже багато понашивала до церкви і на продаж: обруси, для т-ва і на базар. Через довгі роки багато допомагає в кухні.

Чорна Анна: Вписалася в членство 1956 року. Колись допомагала в кухні і тепер допомагає як що має можливість.

Мілян Катерина: Стала членкою 1955 року. Допомагала в праці на скільки могла.

Костюк Марія: Членка відділу від 1954 року. Не змогла прибути на це свято, через похилий вік. Грамота буде доручена для неї. Була жертвенна на всі потреби.

На закінчення пані Лелія Митрук подякувала соціяльному Комітетові за смачну перекуску, яку приготовили пані Марія Стівенс і Стела Шульган та всім тим що помагали.

Подякувала члекиням заряду за те, що виконали свої обов'язки, та всім присутнім за участь.

Лелія Митрук, голова відділу

ЧАЙ І ВИСТАВКА
ТУ ГИЛС, АЛЬБЕРТА

В день Вознесення 7-го травня членки відділу ім. Лесі Українки в Ту Гилс, Альберта влаштували Весняний чай і Виставку та продаж домашнього печива.

Зійшлося велике число гостей з окружних околиць, як Вегревил, Мирнам, Ендрю включаючи Ту Гилс. Столи в залі були гарно прибрані вишиваними обрусами і квітами. По одній стороні залі був великий стіл, виложений прекрасними вишивками, малюнками та іншими ручними роботами. Другий стіл заповнений домашнім печивом.

Чай почався о год. 2:00 по полудні. Пані Рубак, голова відділу відкрила імпрезу і привітала гостей, а бувша голова, пані М. Чернівчан їй помагала. Чай відкрив молитвою о. Я. Пук. Членки наливали чай і гостили присутніх. Зацікавлені вишивками оглядали виставу. Домашнє печиво все було скоро розпродане. Відбулись і розігравки. Пані М. Андрущак і Гафія Дмитрук вишили гарні образи — перший виграла Марія Гоголь а другий Г. Волк. Пані Гнатюк подарувала коровай — виграла Г. Ґордійчук, пані Пундик подарувала торт — виграла Дж. Луцяк.

Цілий день була гарна погода і вистава та чай відбулись з великим успіхом.

Марія Ґрекул

Китицю нев'янучих троянд складають у світлу пам'ять Катерини Мурашко, української громадської діячки, колишньої голови Союзу Українок Аргентіни і засилають $20.00 на журнал „Промінь".

Д-р Зоя Плітас і Ганна Янішевська, Торонто

— — — — —

Складаю нев'янучий вінок у пам'ять мого дорогого і незабутнього мужа, батька і дідуня, бл. п. Григорія Тарнопольського і засилаю $10.00 на журнал „Промінь". Пам'ять про нього хай завжди буде між нами!

Дружина Марія Тарнопольська, Мелфорт, Саск.

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

Членки відділу ім. Лесі Українки у Брентфорд, Онт. складають нев'янучий вінок на свіжу могилу заслуженої нашої членки, бл .п. Марії Сесмиструк, яка упокоїлась 15 жовтня 1981 р. у світлу пам'ять покійної засилаємо $25.00 на журнал „Промінь".

Родині покійної висловлюємо найщиріші співчуття, а Марії вічна пам'ять!

За відділ:
Марія Іванець, голова Анастасія Пережак, секр.

— — — — —

У другі роковини упокоєння мойого дорого мужа і батька, Йосипа Талпаша, який відійшов у вічність 4 листопада 1979 р., у світлу пам'ять покійного складаємо на нев'янучий вінок, як наш дар на журнал „Промінь" $20.00.

Дружина Зеновія, дочка Савеля, син Віктор, Келовна, Б. К.

— — — — —

На свіжу могилу моєї дорогої братови, бл. п. Стефанії Гринюк, яка упокоїлась у Вінніпегу 1981 р., у світлу пам'ять покійної замість китиці квітів складаю $10.00 на журнал „Промінь" і $10.00 на Колегію Св. Андрея. Родині висловлюю щире співчуття.

Братова Марія Гринюк, Принц Алберт

— — — — —

Складаємо нев'янучий вінок у пам'ять наших дорогих рідних — найдорожчого мужа бл. п. Константина Когута — батька, тестя і дідуся — упокоївся 12 грудня 1952 р., найдорожчої дочки, бл. п. Славки Богоніс, сестри, братової — упокоїлась 24 червня 1970 р. — в їх світлу пам'ять складаємо $15.00 на „Промінь". Покійним вічна пам'ять.

Кароліна Когут — дружина і мама — Тандер Бей, дочки-зяті, сестри і братови — Тоня і Петро Патринюк — Тандер Бей, Оля і Никола Стручинські — Давнсвю.

— — — — —

У перші роковини смерти дорогої дружини Єлисавети й мами, яка упокоїлась 1-го листопада 1980 р. складаємо нев'янучий вінок і в світлу пам'ять покійної засилаємо $25.00 на журнал „Промінь". Хай цей маленький дар буде щирою і сердечною згадкою про мою невіджалувану дружину і маму.

В. Єлиняк — доні — Єлисавета і Христина, син Іларіон, Едмонтон.

— — — — —

У світлу пам'ять дорогої сестри і похресної мами, бл. п. Тутки, довголітньої членки Союзу Українок Канади, що упокоїлась в Келґарі, 19-го листопада ц. р. зложили пожертви на „Промінь" на суму $50.00:

Сестри: Ґеня Свинарчук, Келовна, Б. К.
і Гануся Ахтемійчук, Саскатун
Похресні доні: Оля Свинарчук Кінґ, Едмонтон,
Мирося Свинарчук Звак, Келґарі.
Михаля Свинарчук, Оттава.

— — — — —

У світлу пам'ять моєї дорогої приятельки, бл. п. Анни Велещук, з якою Господь дав мені нагоду молитись перед її відходом у вічний спокій і що вона більше не терпить болю. У пам'ять покійної складаю $10.00 на журнал „Промінь". Вічна їй пам'ять!

С. Гудима, Ґренд Сентер, Альберта

У світлу пам'ять наших дорогих і незабутних родичів бл. п. Григорія і Марії Михалишин, які упокоїлись в Едмонтоні, засилаємо $15.00 на журнал „Промінь".

Дочка Наталя і зять Володимир Базюк, Едмонтон

— — — — —

Членки відділу Союзу ім. Доньки України в Тандер Бей складають нев'янучий вінок на свіжу могилу бл. п. Олександри Тацюн, яка упокоїлась 15 вереесня 1981 р. — $10.00 на „Промінь". Бл. п. О. Тацюн була довголітньою працівницею на мистецькім і культосвітнім полі; її втрату членки відділу відчуватимуть. Родині висловлюємо щирі співчуття. Покійній вічна пам'ять!

За відділ — М. Пресунька, Тандер Бей

— — — — —

У четверті роковини упокоєння мого дорогого чоловіка, бл. п. Івана Зазулика, який упокоївся 5 січня 1979 року, у світлу пам'ять покійного складаю нев'янучий вінок — $20.00 на журнал „Промінь".

Дружина Марія Зазулик, Сарнія, Онт.

— — — — —

Жіноче товариство ім. О. Кубилянської при церковній громаді у Витков засилає $20.00 замість квітів на свіжу могилу, бл. п. Івана Свистуна, який упокоївся 25 листопада 1981 р. у Норт Бетлфорд, Саск., на 78-ім році життя — один з членів піонерів.

Ганя Іванчук, голова
Ольга Волошин, секр.

— — — — —

У четверті роковини упокоєння мого дорогого мужа, батька і дідуся, бл. п. Миколи Домашевця, який відійшов на вічний спочинок 25 лютого 1978 р. у Норт Бетлфорд, у світлу пам'ять покійного засилаю $25.00 на журнал „Промінь". Вічна йому пам'ять!

Дружина Катерина, діти і внуки, Норт Бетлфорд

— — — — —

У четверті роковини смерти мого дорого батька, бл. п. Юрія Павлишина, який упокоївся 24 грудня 1977 р., у світлу пам'ять покійного складаю $10.00 на журнал „Промінь".

Дочка Наталія Микитюк, Вернон, Б. К.

— — — — —

У світлу пам'ять мого дорогого мужа, — покійного Дмитра Куцого з Фовм Лейк, Саск., який відійшов у вічність 20-го вересня 1975 р., засилаю $13.00 на „Промінь".

Дружина Марія Куций, Фовм Лейк, Саск.

— — — — —

У світлу пам'ять мого дорого і ніколи незабутнього мужа, батька, дідуся і прадідуся, бл. п. Луки Стефанюка, який упокоївся 3-го квітня 1981 р., в його світлу пам'ять засилаю $10.00 на „Промінь".

Дружина Параскевія Стефанюк,
діти, внуки і правнуки — Едмонтон

— — — — —

У десяті роковини смерти нашого дорогого мужа, батька і дідуся, бл. п. Василя Романовича, який упокоївся 11-го грудня 1971 р. в його незабутню пам'ять засилаю $10.00 на журнал „Промінь".

Дружина Анна Романович, Принц Алберт, Саск.

Довкола дому

Стефанія Кульба

КУТЯ

2 горнят піханої пшениці
3 горнятка води
1 горнятко меленого маку
⅓ горнятка цукру
⅔ горнятка меду, розпущеного в ½ горняткові гарячої води
½ горнятка горіхів посічених (pecanc) (лісковi)

Пшеницю добре висушити в печі (темп. 250 F° 1 годину) мішаючи час від часу. Дати в мішечок і товкти аж верхня лушпина злущиться. Відділити пшеницю від лушпинки, сполоскати, залляти холодною водою і хай постоїть через ніч. Пшеницю варити на вільнім вогні яких 3 - 4 години, аж зм'якне.

Мак попарити і хай добре стече вода і змолоти на машинці два рази. Окремо приготовити цукор, мед і воду. До вихолодженої пшениці додати мак і мед і перед поданням на стіл дати горіхи. Кутю подаємо під час цілого сезону Різдвяних свят, на Різдво, Новий Рік і Йордан.

— — —

БОРЩ З ГРИБКАМИ

3 середньої величини буряки
1 невелика цибуля
1 мала петрушка (посічена на дрібно)
1 горня посіченої капусти
1 горня покраяної селери
2 горнят покраяних печериць
2 горнят помідорового соку
2 ложки масла.

Буряки покраяти на дрібно, залляти холодною водою і варити пів години, додати посічену цибулю і петрушку, посолити і варити, аж ярина зм'якне, додати посічену селеру і капусту і варити, щоб кипіло 20 хвилин, додати помідоровий сік і хай закипить.

Розтопити на пательні дві ложки масла і додати дві ложки муки підсмажити до рум'яна, додати 2 горнят бурякового соку. Дати закипіти.

Окремо зварити печериці і цибулю (варити яких 20 хвилин) юшку з того дати до кип'ячого борщу. Присмажити печериці і цибулю в маслі, дати солі і перцю до смаку, додати усе до борщу. Хай закипить.

Подала **Н. Сенів**

— — —

НА СВЯТИЙ ВЕЧІР КРЕПЛИКИ ДО БОРЩУ

Зварити сушені гриби, або свіжі печериці, що продаються в більших містах. Юшку з грибів сцідити до борщу. Гриби змолоти на машинці, окремо присмажити на маслі дрібно січену цибулю і в ній присмажити мелені (або дрібно січені) гриби, додати до того трохи тертих сухих кришок з хліба, посолити, поперчити і робити маленькі пиріжки величини половини волоського оріха. Заварити в окропі і давати по кілька крепликів до кожної тарілки.

— — —

СТУДЕНЕЦЬ З РИБИ

2 до 3 фунти свіжої риби (короп або щука)
2 цибулі
2 моркві
1 било селери
2 гілки зеленої петрушки або корінець
4 зерні перцю
сіль і перець
2 білки

Рибу почистити і покраяти на двацалеві кусники. Вложити в ринку, дати покраяну цибулю, моркву, селеру, петрушку, зерна перцю і посолити та поперчити. Покрити холодною водою і варити на легкому вогні, аж риба зм'якне і відставатиме від остей. Вийняти рибу до іншої посудини. Рибну юшку виварити на скорім вогні до половини. Вихолодити вивар і дати 2 білки, трошки вбиті. Поставити вивар на вогонь і гріти, аж закипить, мішаючи уважно кілька разів. Перецідити вивар через чисту платинку. Залити рибу виваром і захолодити.

НАЧИНЮВАНА РИБА

3 фунтова риба (щупак або короп), 1 середня цибуля, 1 горнятко тертої булки, 4 ложки масла, ½ горнятка молока, 1 яйце, 1 ложка зеленого кропу (або сухого), сіль і перець до смаку.

Почистити і помити рибу. Насолити легко зі середини і на зовні. Перетримати в холоді через ніч. Здійняти дуже уважно шкіру, починаючи від голови. Уважати, щоб не ушкодити шкірки. Зябри залишити і не відрізувати. Вибрати хребет і ості. М'ясо змолоти разом з цибулею на машинці. Булку легко зарум'янити в маслі, мішаючи, щоб не припалилася. Прохолодити. Скропити зарум'янену булку молоком. Додати розбите яйце, заправу кропу (як нема кропу можна дати петрушку, свіжу або сушену), посолити і поперчити до смаку. Змішати заправлену булку з меленим рибним м'ясом. Наповнити тією начинкою рибну шкірку і зашити отвір. Уформити рибу, щоб виглядала природно. Положити рибу на грубий восковий папір, скропити рибу з обох боків топленим маслом або оливою, обгорнути папером і дати до вимащеної ринки. Пекти спочатку в гарячій печі (425 ст. Ф.), а відтак знизити температуру до 300 ст. Ф. Пекти від 45 мінут до 1 години. Коли готова, вийняти нитку і виложити цілу рибу на загріту довгу тарілку. Подавати з помідоровою підливою.

Подала **Текля Ґурська,**
Ґронлид, Саск.

— — —

ГОЛУБЦІ З РИЖОМ

1 головка капусти
1½ горнятка рижу
1 цибуля (покришена)
5 пластинок бейкону перекраяних напоперек
2 ложки масла
1 горнятко помідорового соку
1 горнятко води
сіль і перець до смаку

Начинка: Виполоскати риж у двох водах, залляти 3 горнятками холодної води, додати сіль, перець і хай закипить. Цибулю присмажити на маслі, бейкон (солонинку) присмажити окремо, залишаючи трохи товщу і ним пізніше полляти голубці, решта додати до рижу, вимішати, накрити покришкою, знизити вогонь і дуже повільно варити 15 хвилин.

З капусти вирізати качан, щоб легко відділювати листки, і полляти кип'ячою водою. Із спареної капусти зрізати жилки а великі листки розрізати на двоє й троє. Завивати невеличкі голубці і вкладати рядком у посудину, полляти товщем, водою і соком з помідорів, накрити і пекти в огрітій на 350° ф. одну годину. Голубці також можна робити з гречаних круп, але тоді помідоровий сік не дається.

— — —

РІЗДВЯНІ ПАМПУШКИ

2 коверті дріжджів
½ горнятка літеплого молока
1 ложка цукру
3 цілі яйця
6 жовтків
¾ горнятка цукру
½ горнятка топленого масла
1 ложечка ванілі
терта шкірка одної помаранчі
1 ложечка солі
½ горнятка солодкої сметанки
1 келішок рому
4 горнятка теплої муки (приблизно)

Розмочити дріжджі в молоці і додати ложку цукру. Відставити, щоб підросли. Вбити яйця і жовтки на піну. Додавати цукор малими частками і вбивати. Домішати топлене масло і разом вбивати. Додати дріжджі і решту складників крім муки і добре разом вимішати. Замісити мукою. Тісто має бути вільне. Добре вимісити накрити і дати до теплого місця, щоб тісто підросло. Коли тісто виросте, помісити і знов відставити в тепле місце. Коли виросте, виложити на стільницю, посипану мукою, розкачати на малий палець грубости і викраяти склянкою малі палянички. Трохи розтягнути паляничку і на кожну накладати мармеляди, вареної рожі приготованого маку або іншого варення. Зліпити береги докупи. Складати готові пампушки на підсипану мукою стільниця, прикрити і дозволити підрости. Смажити в кип'ячім смальці, обертаючи їх тільки раз. До смальцю дати кільце обібраної сирої картоплі, щоб тісто не втягало товщу. Вийняти з товщу і класти пампушки на папір. Посипати пампушки цукром, змішаним з цинамоном.

— — —

Льняні пампушки (пісні) на 5 осіб

Розпустити одну пачечку дріжджів в 2, або 3 горнятках літеплої води. Ріденько підчинити мукою. Як добре підросте, втерти одну цибулю, додати ложку соли і вимішати добре. Додати стільки муки, щоб можна було ложкою добре вимісити. Як підросте, брати ложкою і вкладати в гарячу оливу (лише уважно). Подавати гарячі на стіл.

— — —

ВАРЕНИКИ З КВАСНОЇ КАПУСТИ

Капусту на вареники виполоскати в одній або двох водах. Варити капусту коротко, не більше як 10 хвилин. Приварену капусту відцідити, охолодити, воду витиснути й як хто бажає посікти, або перемолоти. Окремо присмажити на олії велику дрібно посічену цибулю, додати до капусти, заправити до смаку сіллю і перцем.

Тісто на вареники місити вільне.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

В УКРАЇНІ Й У СВІТІ

ЦЕНТРАЛЬНІЙ УПРАВІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ПРОВІНЦІЙНИМ ЕКЗЕКУТИВАМ, РЕДАКЦІЇ ЖУРНАЛУ „ПРОМІНЬ", ЦЕНТРАЛЯМ СУС, ТУС і СУМК, ВСЬОМУ ДУХОВЕНСТВУ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ, ЧЛЕНСТВУ ОРГАНІЗАЦІЙ ТА ЇХ РОДИНАМ, ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ

б а ж а ю т ь

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

у Виндзор, Онт.

Марія Старух — голова **Іванна Римар — реф. „Променя"**

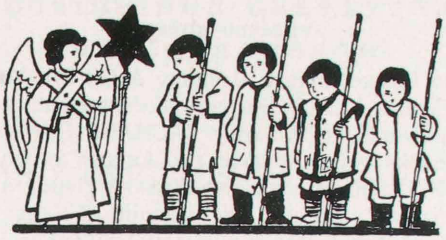

„Бувай нам здоров господарочку,
Не сам з собою а з ґаздинькою
Та з ґаздинькою, з родиною!
Вінчуєм ти щастям, здоров'ям
Щастям здоров'ям, Різдвом Христовим!"

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ
В ЙОРКТОНІ, САСК.

БЛАЖЕННІШОМУ МИТРОПОЛИТОВІ АНДРЕЄВІ, ВЛАДИКАМ І ВСЬОМУ ДУХОВЕНСТВУ НАШОЇ ЦЕРКВИ, ЧЛЕНКАМ ПРОВОДУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ЦЕНТРАЛЬНІЙ УПРАВІ, ПРОВІНЦІЙНИМ ЕКЗЕКУТИВАМ, ВСЬОМУ ЧЛЕНСТВУ НАШОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ПО ВІДДІЛАХ РАЗОМ З ЇХ РОДИНАМИ, РЕДАКЦІЇ „ПРОМЕНЯ" І ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ Й В УКРАЇНІ.

Христос народився — Славімо Його!

Наталя Гишка — голова **Добр. М. Гнатів — секр.**

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

сердечно вітаємо

Його Блаженство Блаженнішого Владику АНДРЕЯ, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади УГПЦ; Високопреосвященнішого Владику БОРИСА і Преосвященнішого Владику ВАСИЛІЯ; Всечесне Духовенство УГПЦ; Світлу Консисторію; Колегію Св. Андрея та студентів-богословія; всіх вірних УГПЦеркви; весь Український Народ в Україні й поза Україною; Централю складових організацій СУС та все членство й прихильників: Товариство Українців Самостійників, Союз Українок Канади, Союз Української Молоді Канади, Союз Українських Народних Домів та Просвіт; Фундацію СУС; Управи, Працівників і Студентів Інститутів: П. Могили в Саскатуні, Св. Івана в Едмонтоні, Св. Володимира в Торонті; Редакцію „Українського Голосу", „Вісника", „Променя", „Сумківця" та їх працівників!

УСІМ БАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ!

Централя Союзу Українців Самостійників у Канаді

Андрій Мельничук — голова СУС **Фівонія Пелех — секр. СУС**

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

і

НОВИМ РОКОМ

Ієрархам і Духовенству нашої Церкви, Централі Союзу Українців Самостійників та складовим організаціям ТУС, СУК, СУМК, редакціям: „Промінь", „Вісник", „Український Голос", Дирекаціям Інститутів і всьому українському народові, найкращі побажання пересилає

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК СХІДНЬОЇ КАНАДИ

Юлія Головата, голова

Галина Михальчук, реф. „Променя"

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ В АЛЬБЕРТІ

З Різдвом Христовим та Новим Роком щиро вітає

наших церковних Ієрархів і духовенство, центральну управу Союзу Українок Канади, редакцію журнала „Промінь" та його читачів, членів усіх складових організацій СУС та їхніх родин і ввесь український народ у світі.

Христос Рождається!

Іванна Дженис, голова

Фівонія Пелех, кор. секр.

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Провінційна Екзекутива

на Саскачеван

бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО 1982 НОВОГО РОКУ

ПРОВОДОВІ У.Г.П.Ц. В КАНАДІ НА ЧОЛІ З БЛАЖЕННІШИМ МИТРОПОЛИТОМ АНДРЕЄМ, ВСЬОМУ НАШОМУ ДУХОВЕНСТВУ, СКЛАДОВИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ СУС, ЗОКРЕМА ЦЕНТРАЛЬНІЙ УПРАВІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, РЕДАКЦІЇ І ЧИТАЧАМ ЖУРНАЛА „ПРОМІНЬ", ЧЛЕНКАМ УСІХ ВІДДІЛІВ СОЮЗУ ТА ЇХ РОДИНАМ І ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ.

Ганна Холод — голова **Галя Максимюк — кореспонд. секр.**

Христос Рождається!

АДМІНІСТРАЦІЯ, ПРОФЕСОРИ І СТУДЕНТИ КОЛЕҐІЇ СВЯТОГО АНДРЕЯ при Манітобському Університеті

бажають

всім членам, приятелям, жертводавцям; українським організаціям та установам і всім тим, що щедрими пожертвами підтримували Колеґію в 1981 році

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

ST ANDREW'S COLLEGE IN WINNIPEG
UNIVERSITY OF MANITOBA
475 Dysart Rd., Winnipeg, Man. R3T 2M7

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

членкам усіх відділів Союзу Українок, провінційним управам Союзу, центральній управі Союзу Українок, редакції й читачам журнала „Промінь", членам і жертводавцям Музею, управам та працівникам Філії Музею, проводові Союзу Українців Самостійників та його складовим організаціям і всьому українському народові.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ЩАСЛИВОГО НОВОГО НОВОГО РОКУ

бажаємо

нашим дорогим дітям і внукам,
ближчій і дальшій родині в Канаді і в Україні
та добрим друзям.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Олексій і Марія Макаренко

Wellington Court Motel

1078 Wellington Rd. S. **London, Ontario**

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

ВІДДІЛ ІМ. МАРІЇ МАРКОВИЧ,
КАНОРА, САСК.,

Центральній Управі Союзу Українок Канади, провінційним екзекутивам, редакції журнала „Промінь", членкам всіх відділів та їх родинам і всьому українському народові.

Ольга Завісляк, голова

Анна Стусик кореспонд. секр.

З нагоди Свят Різдва Христового вітаємо все наше Духовенство, Центральний провід нашої організації, всіх членів складових організацій Союзу Українців Самостійників і редакцію нашого журнала „Промінь". Бажаємо багато сил, витривалости й Божого благословення ще довгі роки працювати на рідній ниві.

Різдво — і сзігка, і пахуче сіно,
Кутя, колаг, горіхи на помості...
Здається, що далека Україна
Прийшла до нас у гості.
Прийшла й заспівала нам колядку
Про те, що Бог Предвічний народився...

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ДОНЬКИ УКРАЇНИ
В МОНТРЕАЛІ

Евгенія Підвисоцька, голова

Галина Сенишин, кореспонд. секр.

З нагоди Різдва Христового і Нового 1982 Року

Дирекція і Адміністрація

Українського Товариства Взаємної Помочі

у Канаді

— 1921—1981 —

при 235 МкҐрегор вул., Ман.

Товариство різного роду життєвої асекурації.

б а ж а ю т ь

ВСІМ СВОЇМ ЧЛЕНАМ І ІХ РОДИНАМ ПО ВСІЙ КАНАДІ
КРІПКОГО ЗДОРОВ'Я І ДОБРИХ УСПІХІВ
У 1982-ому РОЦІ!

ДИРЕКЦІЯ:

Сергій Радчук — Президент
Нестор Крипякевич — Заст. През.
Петро Данилюк — Секретар
Богдан Бабинець — Скарбник

ДИРЕКТОРИ ПРОВІНЦІЙ:

Дмитро Окос — Б.К.
Отто Єринюк — Альберта
Орест Пасєка — Саск.
Борис Саламон — Ман.
Вол. Паньків — Онтаріо
Богдан Панчук — Квеб.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

п-ні Галина Бабинець
Гордон Регула
Олекса Сураський

АДМІНІСТРАЦІЯ:

Леонтина Радчук — управителька
Орися Бугера — секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

З нагоди Різдва Христового пересилаємо наші найщиріші Різдвяні побажання і привітання всім нашим теперішнім студентам і бувшим питомцям Інституту, його директорам і працівникам, комітетам, окружним радам і уповноваженим, всьому членству Інституту та його жертводавцям, проводові Союзу Українців Самостійників з його складовими організаціями й членством, проводові Української Православної Церкви й її вірним та всьому українському народові!

Христос Рождається — Славіте Його!

ІНСТИТУТ ІМ. П. МОГИЛИ

Найщиріші побажання
Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого
Нового 1982 Року

з а с и л а є

МАНІТОБСЬКА ЕКЗЕКУТИВА

СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Центральній управі Союзу Українок, нашим церковним Ієрархам і духовенству, редакції журнала „Промінь" та його читачам, членам усіх складових організацій Союзу Українців Самостійників та їх родинам і всьому українському народові.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

А. Стельмащук, голова

Д. Черевик, кор. секр.

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ НА БРИТІЙСЬКУ КОЛЮМБІЮ

б а ж а є

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Проводові У.Г.П.Ц. в Канаді на чолі з Блаженнішим Митрополитом Андреєм, всьому нашому Духовенству, Централі СУС і членству його складових організацій, Централі С.У.К. та її членству по відділах, редакції „Промінь" і всьому Українському Народові у вільному світі та на Рідних Землях.

Христос Народився — Хвалімо Його!

Олена Дзюбенко, голова

Галя Токарик, кореспонд. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а ю т ь

УПРАВА І ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК ПРИ КАТЕДРІ СВ. ІВАНА В ЕДМОНТОНІ

Блаженнішому Митрополитові АНДРЕЄВІ, Владикам і всьому Духовенству нашої Церкви, членкам проводу Союзу Українок Канади, Центральній управі, Провінційним екзекутивам, всьому членству нашої організації по відділах разом з їх родинами, редакції „Променя" і всьому українському народові у вільному світі й в Україні.

Христос народився — Славімо Його!

Розалія Фарина, голова

Марія Лазарук, секретарка

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. Д-р САВЕЛІ СТЕЧИШИН У КЕЛОВНА, Б.К.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

з а с и л а є

ЦЕНТРАЛЬНІЙ УПРАВІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ПРОВІНЦІЙНИМ ЕКЗЕКУТИВАМ, ЧЛЕНСТВУ ВІДДІЛІВ, РЕДАКЦІЇ „ПРОМІНЬ", і ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ, НАЙЩИРІШЕ СВЯТОЧНЕ ПОБАЖАННЯ.

Анастасія Ратковскі, голова

Зеновія Талпаш, секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ Ванкувер Б.К.

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним екзекутивам, редакції журнала „Промінь", членкам всіх відділів, та їх їх родина, та всьому українському народові.

Лелія Митрук, голова

добр. З. Туржанська, кор. секр.

Найщиріші побажання

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ

В САСКАТУНІ

Центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", всім членкам Союзу та їх родинам і всьому українському народові в Канаді і по всьому світі.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Маруся Воронюк, голова

Марія Гарбус, реф. „Променя"

Найкращі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

членки відділу Союзу Українок Канади ім. Лесі Українки

при Катедрі Пресвятої Тройці в Вінніпегу

Центральній управі Союзу, редакції й читачам журнала „Промінь", членкам усіх відділів та їх родинам і всьому українському народові.

Павліна Іґнаш, голова

М. Юрків реф. „Променя"

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. СОФІЇ РУСОВОЇ

в Лонґ Бренч, Онт.

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, всім читачкам по відділах, Редакції журнала „Промінь", і всьому українському народові.

К. Шумейко, голова

К. Чорна, секр.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і ЩАСЛИВИМ НОВИМ РОКОМ

засилаємо

найщиріші побажання центральній управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", всьому членству організації та їх родинам.

Вітаємо ввесь український народ в Україні й у світі.

Христос народився — Славімо Його!

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ

В БИРНАБІ, Б.К.

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і наступаючого
НОВОГО 1980 РОКУ

вітаємо

Централю Союзу Українок Канади, редакцію журнала „Промінь", членство по відділах, Владик та все духовенство нашої Української Православної Церкви і ввесь український народ у вільному світі та на Рідних Землях.

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
м. Гамілтон, Онт.

Галина Олексюк, голова — **Надія Пенюк** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ У СУРРЕЇ, Б.К.

бажають

УСІМ ЧЛЕНКАМ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ТА ЇХ РОДИНАМ ДОБРОГО ЗДОРОВ'Я, ЩАСТЯ І ЗГОДИ, ЩОБ 1982 РІК БУВ ДЛЯ ВСІХ ВЕСЕЛИЙ і ЩАСЛИВИЙ.

Христос Рождається!

Оксана Круліцька, голова — **Марія Боднарчук,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ

при Соборі Св. Покрови у Вінніпеґу

центральній управі Союзу Українок Канади, редакції „Променя", парохові прот. І. Стусові і його родині, членам громади, їх родинам та всьому українському народові

Віра Ковальчук, голова — **Катерина Шот,** секретарка

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Проводові і Духовенству УГПЦК,

Центральній Управі Союзу Українок, Редакції журнала „Промінь", провінційним екзекутивам і всім Членкам Союзу Українок та їх родинам і всьому українському народові

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ
ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБОВОЇ,
Вакав, Саск.

Розалія Луцюк, голова — **Олена Шевчук,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. СВЯТОЇ ОЛЬГИ

У ВЕРНОН, Б.К.

Центральній Управі Союзу Українок, редакції „Променя" і його читачам, усьому нашому членству та всьому українському народові.

Марія Попович, голова

Настасія Микитюк, рефер. „Променя"

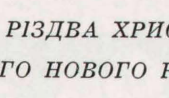

Найкращі побажання
з нагоди
Різдва Христового та Нового Року

ВСЬОМУ ЧЛЕНСТВУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ТА УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ ПО ВСЬОМУ СВІТІ.

* * * *

полотна, нитки, книжки, платівки, посилки пакунків в Україні і т.п.

По дальші інформації пишіть на адресу:

PAUL'S MUSIC & BOOK SUPPLY

222-20 St. West

SASKATOON, SASK. S7M 6W9

Марія Ткачук — власник

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім членам, прихильникам і всьому українському народові в Україні й у світі

ОЩАДНО-КРЕДИТОВА СПІЛКА „КАРПАТІЯ"

Вступайте в члени і користайте з наших услуг!

CARPATHIA CREDIT UNION LTD.

950 Main Street Phone 586-8431

Winnipeg, Man.

Веселих Свят

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і щасливого

НОВОГО РОКУ

від

CROPO FUNERAL CHAPEL

Telephone 586-8044

N.W. Main at Luxton **Winnipeg, Man.**

Thomas B. Cropo — president

Христос Рождається!

УСІМ СВОЇМ РІДНИМ, УСІМ ПРАЦІВНИКАМ НА УКРАІНС'КОМУ ПОЛІ ВІРИ Й КУЛЬТУРИ, ОСОБЛИВО УСІМ ЧЛЕНКАМ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ І ЇХНІМ РОДИНАМ

щиро бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Анастасія Шемелюк-Радомська,
Едмонтон

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиросердечний привіт

засилаю

ВСІЙ МОЇЙ РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ
і ЗНАЙОМИМ

ЄВГЕН ВАВРИНЮК

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажає

всім своїм клієнтам, українському громадянству Йорктону й околиці та всьому українському народові

KENNETH W. WASYLYSHEN,
B.S.A., L.L.B.
(Also of the Bar of Alberta and Manitoba)
BARRISTER AND SOLICITOR

44 Broadway East
P.O. Box 1475
Yorkton, Sask.
S3N 0K7

Teel. (306) 782-5588

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажає

всім своїм клієнтам, українському громадянству Йорктону й околиці та всьому українському народові

CLAIMS CANADA PROCYSHYN
ADJUSTMENT

29—2nd Ave. N., Yorkton, Sask.

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В ТРАНСКОНІ, МАН.

б а ж а є

Центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", всім членкам по відділах і їх родинам

Веселих Свят Різдва Христового

і Щасливого Нового Року

В. Савчук, голова

С. Собкович, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є м о

нашій родині, нашим приятелям, редакції журнала „Промінь" і всьому членству Союзу Українок.

СТЕФАН і МАРІЯ ГАРБУС
1918 Sommerfeld Ave. Saskatoon, Sask.

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

з а с и л а ю т ь

всій своїй родині і приятелям

ІВАН і ЕМІЛІЯ ТАБАЧНЮК

507 - 2311 McEowan Ave.

Saskatoon, Sask.

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

з а с и л а є

всім своїм рідним, приятелям і всім громадським працівникам

Христос Родився! — Славімо Його!

Єлена Коваль
Калґари, Алта.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

усім народним працівникам на ниві церковній і громадській

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ
у Мазепі, Саск.

Христос народився!

Д. Маковська, голова

О. Маковська, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

з а с и л а є м о

нашій родині, нашим приятелям, всьому членству відділу ім. О. Кобилянської у Саскатуні та редакції журнала „Промінь".

Христос народився! — Славімо Його!

МАРУСЯ і ІВАН ВОРОНЮК
Саскатун, Саск.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажають

всім своїм клієнтам і приятелям і всьому українському народові

PARKLAND INSURANCE & REALTY
M. B. Trofanenko & W. G. Gregory
Phone 783-4498
YORKTON, SASK.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

СЕРГІЙ РАДЧУК
АДВОКАТ і НОТАР
(Serge Radchuk, LL.B., LL.M., D.Jur.)
Suite 1114
Bank of Montreal Bldg., **330 Portage Ave.,**
WINNIPEG, MAN. PHONE 942-0448

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

K. BILESKI
870 Kildonan Drive Phone 667-6881
WINNIPEG

Найкращі побажання Веселих Свят
і Щасливого Нового Року

від

VEGA TEXTILES
OVERSEAS PARCEL SERVICE LTD.
1014 Main Street Phone 582-4744
Winnipeg, Man.

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
та
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

бажає

всім своїм приятелям

Dr. P. J. PALASCHUK & FAMILY
ВІННІПЕҐ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

своїм клієнтам і приятелям

KARASEVICH & ASSOCIATES
адвокати, повновласники і нотарі

179 Henderson Highway,
Winnipeg, Manitoba R2L 1L5

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року
всім нашим покупцям, українському
громадянству та всьому
нашому народові
бажає

MONTREAL FUR CO.
FUR COATS MADE TO ORDER, REMODELLED
CLEANED and STORED
S. Kushnir, Prop. 502 Selkirk Ave.
Phone 589-4445 Winnipeg, Man.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає всім своїм клієнтам

LINCOLN Motor Hotel
North Winnipeg's Newest and the Finest
Fully Air Conditioned
Facilities from 10 to 500 People
DINING ROOM AND RESTAURANT
24 Fully Modern Rooms — TV Equipped
AL KOROLYK, Manager
1030 McPhillips Street Phone 589-7314

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає всім своїм клієнтам

Я. О. Масцюх
АДВОКАТ і НОТАР
Заступає в справах судових, цивільних і карних.
Полагоджує маєткові справи.
900 Lindsay Bldg., **Office Phone 943-0416**
228 Notre Dame Ave. **Res. Phone 339-5628**
WINNIPEG, MAN.

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого Нового Року

засилаємо

Нашій родині, приятелям і знайомим.
Христос Народився! — Славімо Його!

АНДРІЙ і АНГЕЛИНА ПАВЛИКИ
Вінніпеґ, Ман.

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

своїй родині, своїм приятелям і знайомим.
і всьому членству Союзу Українок.

Марія Симчич
Вінніпеґ, Ман.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а ю

всім моїм рідним, приятелям, членкам і проводові Союзу Українок Канади, редакції і читачам „Променя", святочний привіт всьому українському народові в Україні й у вільному світі.

Христос народився — Славімо Його!

Зеновія Крипякевич,
Вінніпеґ

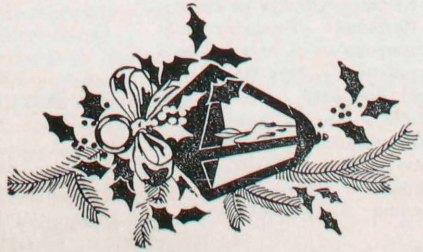

Усій своїй родині і приятелям
щиро бажаємо

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щоб усім Вам рік 1980 був веселий
та щасливий

ДМИТРО і ЄЛИСАВЕТА ЗАЛІЩУК
Саскатун, Саск.

Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого Нового Року
засилають

членки відділу ім. Лесі Українки
в Давфині, Ман.

Вітаємо центральну управу Союзу Українок Канади, редакцію журнала „Промінь", провінційні управи і членок по відділах Союзу та ввесь Український Народ по всьому світі.

Розалія Грицай, голова — **Марія Білоус,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

Централі Союзу Українок, Пров. Екзекутивам, редакції „Променя", всім членкам Союзу та їх родинам та всьому українському народові.

ВІДДІЛ ІМ. Л. УКРАЇНКИ В БРЕНТФОРД

Іванець, голова — **А. Пережак, реф.**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
б а ж а є
всім своїм покупцям і прихильникам

M. & S. MEAT MARKET

В. Костюк — управитель

915 Main St. Tel. 942-4924
WINNIPEG, MANITOBA

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ В НОРТ БЕТЛФОРД, САСК.

бажають

Централі Союзу Українок Канади, Редакції „Промінь", всім членкам Союзу та їх родинам і всьому українському народові на рідних землях й у всьому світі.

Христос Народився!

Оля Рожецька, голова

Кароля Білик, реф. „Променя"

Найкращі Побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. ПЧІЛКИ в Кадет-Ейлшем, Саск.

Центральній Управі Союзу, Редакції журнала „Промінь" і усім членкам по Відділах та їх родинам.

Марія Юзва, голова

Анна Н. Козунь, секр.

ЗМІСТ XXII РІЧНИКА

ВІДДІЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

Микола Яцків — Перша ялинка ..... 1—11
Петро Мах — Подарунок ..... 2—14
В. Скоморовський — Росповідь Марічки ..... 3—20
Дмитро Герасимчук — Синичка ..... 3—20
Іван Данильчук — Ой нема то як у нас ..... 4—14
З Великодних споминів дідуся Наума ..... 4—14
Тамара Мезенцева — Подарунок мамі ..... 5—20
І. Паньків — Легенда про матерів ..... 5—20
В. Лучук — Танок сорок ..... 6—22
В. Чухліб — Лавочка під липами ..... 6—22
— Великий мрійник ..... 6—22
М. Рильський — Річка ..... 7—21
— Кривенька качечка — народне оповідання ..... 7—21
П. Тичина — Гаї шумлять ..... 7—22
Р. Завадович — Окраса юнака ..... 9—19
— Про ювілей українського казкара ..... 9—19
Р. Завадович — Наша коломийка ..... 9—19
П. Тичина — Осінь така мила ..... 10—14
Р. Завадович — Казка про удачу і невдачу ..... 10—14
В. Скоморовський — Школярик ..... 11—20
М. Трублаїні — Тико і Волокан ..... 11—20
В. Ладижець — Калина ..... 11—20
Загадки ..... 11—20
О. Далекий — Прийшов днесь ..... 1—17
Ярина Зоряна — Розкішні твори ..... 2— 1
Яр Славутич — Київ ..... 2— 2
Тоня Горохович — „У пущі" — драматична поема Лесі Українки ..... 2— 3

ЕСЕЇ, НАРИСИ, ОПОВІДАННЯ, ПОЕЗІЇ

Ярина Зоряна — Доторкнули серця струни ..... 1— 1
Сельма Ляґарлеф — Різдвяна леґенда ..... 1— 2
Катря Чагар — Різдвяна ніч ..... 1— 4
Л. Полтава — Українська опера і оперета ..... 1— 8
— Маланка ..... 1—13
Л. Полтава — Українська опера і оперета ..... 2—10
Галина Сенишин — Тарас Шевченко — поет, пророк, учитель, історик, маляр ..... 3— 1
Д-р Наталя Апонюк — Йордан, Водохрища на тлі українського минулого ..... 3— 4
Б. Нижанківський — Воскресний день ..... 4— 1
Галька Дністрова — Воскресіння ..... 4— 1
Д. Іванків — Великдень і Ягілки ..... 4— 2
Т. Ш. — Великдень ..... 4— 4
Ярина Зоряна — Гимн Воскресення ..... 5— 1
Павло Тичина — Скорбна мати ..... 5— 3
М. Подворняк — Самота ..... 5—10
Ярина Зоряна — До остаточного кінця ..... 5—14
Наталія Кібець — Життя це суета... ..... 5—14
Микола Погідний — Козацька мати ..... 5—14
Ніна Кузьменко — Я шукала його... ..... 5—14
Ніна Кузьменко — Моя Полтавщино ..... 6— 1
Валентина Доброліж — Дещо з музичного світу 6— 3
Марія Бабій — Тиса і Чорногора ..... 6— 6
Уляна Кравченко — Софії Русовій ..... 7— 3
Іван Цюпа — Місячна новеля ..... 7—11
М. Мандрика — Владики піль ..... 9— 1
С. Стечишин — Смійтеся ..... 9—18

М. Мандрика — Друзям ... 9— 2
В. Винниченко — Віють вітри, віють буйні ... 9— 8
Волинянка — На прощання ... 10—18
Ярина Зоряна — На вічну пам'ять ... 10— 5
Т. Горохович — Твір „Меланхолійний вальс" О. Кобилянської ... 11— 6
Олекса Стефанович — О. Кобилянській ... 10— 6
Олена Пчілка — Спогади про Михайла Драгоманова ... 11— 8

ENGLISH SECTION

Bohdan Lepky — Christmas in Ukraine ... 1—15
— Carol of the Be'ls ... 1—16
— Malanka ... 1—17
Percival Cundy, Th.D. — Lesya Ukrainka ... 2—15
Percival Cundy, Th.D. — Lesya Ukrainka ... 3—15
I. Harmata — Leo Faryna ... 3—18
Shumka Dancers ... 4—15
Am .Int. Bulletin — Murder by State Forces ... 5—15
Anna Balan — Faces - Facades ... 5—16
— Ukrainian Imm. Summer School ... 5—17
Submited by H. Raycheba — Tatyana Mamonova in Edmontn ... 6—15
Doreen Keir — Are Ukrainian Canadian Women Fit? ... 6—16
Ivan Harmata — From Behind The Official Languages Curtains ... 7—15
Submited by Helen Raycheba — Fellow Convicts 7—16
"Kaleidoscope" Canadian Feminists Honoured on Postage Stamp ... 7—17
I. Harmata — The Applebaum-Herbert Committee on Culture ... 9—15
— Major Gift (J. Yaremko) ... 9—16
"Exploration" — CEC Opens Doors to Disabled ... 9—17
Sen. Paul Yuzyk — Re: 90 Anniversary of Settlement and Ukrainian Contribution to Canada ... 10—15
Amnesty International — Canadian Bul'etin ... 11—15
Submitted by Helen Raycheba — USSR Prisoners Speak Up for Amnesty International ... 11—15
B. Dmytrovych — Kupalo Premierses in Edmonton 11—16
St. Vladimir Ukrainian Institute, Toronto ... 11—18

З ВІДМІЧЕНИХ БІОГРАФІЙ

Н. К. — Нагороджені Шевченківськими медалями — Марія Ткачук, Ольга Завісляк ... 1— 6
Андрій Мельничук — Єлисавета Єлиняк ... 1—14
Ліона Фарина Бриджес — Левко Фарина ... 2— 9
С. Гриник — Вшанування Марії Лазарук ... 3—14
Н. К. — Линда Лазарович продовжує студії ... 3— 7
Ідея і мета життя Шумука ... 3—13
— Д-р Людмила Бризгун ... 4—11
— Видатні членки Союзу — Марія Лобай, Фіона Пелех ... 5—12
— Олександра Назаревич ... 6— 7
Є. Білич — Вшанування добр. Ю. Лучак ... 8— 5
о. Д. Л. — Вивіян Осачук ... 8— 7
Т. Г. — Творчість Володимира Івасюка і наша молодь ... 9— 3
Н. К. — Зиновія Ситник-Крип'якевич ... 9—13
— Тарас Лучак — новий адвокат ... 10— 3
— Леся Лисак ... 10— 4
Н. Комарова — Про Надію Суровцеву ... 10— 4
— 60-ліття літературної праці Романа Завадовича 10— 6
Вшанування Лесі Івасюк ... 10— 6
— Давид Лазарук ... 11— 2
— Олен Назаревич ... 11—11
— Анна і Юрій Токарики ... 11—19

НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО, МУЗЕЇ

Виставка мистецьких творів Я. Гніздовського і П. Шостака ... 1—13
Г. Михальчук — Ткацький гурток в Оттаві ... 2— 6
З. Орест — Збірка глечиків Рупчана ... 3—10
Люба Кут — Об'їздка відділів в справах Музею 4—12
Г. Михальчук — Пишемо писанки ... 6—20
Г. Михальчук — Канадська Музейна Асоціяція ... 7—18
Н. К. і В. П. — Музей Народного Мистецтва Гуцульщини ... 9— 6
З. Орест — Виставки та їх значення для народу ... 11— 1

ОСВІТА, ВИХОВАННЯ

Н. К. — Різдво в українській родині ... — 1
„Голос Інституту" — Знання мов належить до справ культури ... 3—13
Т. Горохович — Діти і книжка ... 3— 9
З. Маєвська — День Матері ... 5— 4
Андрій Качор — Більше уваги для авторитету родини ... 5— 6
о. В. Кудрик — Наші а чужі квітки ... 5— 9
Д. Черевик — Батьки і рідна школа ... 7— 1
СКВУ — Декада Української Родини ... 7— 9
Галина Мельник — Батьки як перші вчителі і виховна праця в дитячому садочку ... 9— 5

РЕПОРТАЖІ і РЕЦЕНЗІЇ

А. Курдидик — Біла книжка про Лесю Українку 1— 5
СКВУ — Діяльність комісії Прав Людини на Мадридській конференції ... 1— 7
Орест Павлів — До рідних причалів ... 2—19
Нові надіслані книжки ... 2—19
Крайова Конференція Комітету Українок Канади 2—23
Дмитро Чуб — Нова збірка поезій Ліни Костенко 4— 5
В. Ваверчак — Заслужене вшанування, Монтреал 4— 8
В. Ґулуцан — Культурна імпреза, Едмонтон ... 4— 9
Вислід літер. конкурсу Л. і П. Ковалівих ... 4—18
Д. Чуб — Етимологічно-семантичний словник ... 5—12
„Смолоскип" — Про нову книжку з України ... 6—12
Орися Лучак — Український Музей — Манітобська філія ... 6—18
Іванна Зельська — Обов'язково прочитайте ... 7— 7
Відзначення 60-ліття літер. праці Р. Завадовича в Чікаґо ... 10— 6
Галина Сенишин — Дві надзвичайні події відділу Доньки України в Монтреалі ... 10—10
О. Лукомська- - Н. Базюк — Звіт крайового З'їзду Союзу Українок Канади ... 11— 3

СУСПІЛЬНО-ГРОМАДСЬКІ

Н. К. — Ювілейний рік СУМК ... 2— 1
Н. К. — СУМК і його 50-річчя ... 5— 1
Н. К. — Офіційне проголошення чергового З'їзду С.У.К. ... 5— 2
Звернення Секретаріяту СКВУ ... 5— 2
Курси для підвищення учительських кваліфікацій 5— 5
Н. К. — Готуємось до чергово З'їзду ... 6— 1
Літні курси Колегії Св. Андрея ... 6— 2

P T-13 OCT 82
HARRYUK MRS KATE
602-11112-101 ST
EDMONTON ALTA
T5G 2A2

Літні курси українознавства в Інст. П. Могили ..... 6— 5
Анна Стельмащук — Слово у день 50-ліття членства ..... 6— 5
Галина Мельник — Міжнародній рік фізичного немічних ..... 6—11
Головніші точки З'їзду С.У.К. ..... 7— 3
М. Фербей — Відкриття статуї піонерської жінки 7— 4
К. Т-чко — До історії поселення українців Канади 9— 1
Звернення Вид. Комітету творів Р. Завадовича .... 9— 4
Н. К. — Рефлексії 39-го З'їзду Союку Українок Канади ..... 10— 2
Галина Мельник — Яку мету має Міжнародній рік Немічної Людини ..... 10—13
М. і І. Григори — Вітаємо на пості голови Союзу 11—12

З ДІЯЛЬНОСТИ ПРОВІНЦІЙНИХ ЕКЗЕКУТИВ

Г. Слюзар, А. Міненко — Провінційний З'їзд Союзу Українок в Манітобі, ухвали З'їзду .... 2—20
Пров. З'їзд складових організацій СУС у Східній Канаді ..... 2—22
Звіт Пров. З'їзду Союзу Українок в Альберті ..... 3—21
Промова Ліони Бриджес на З'їзді в Альберті ..... 3—23
Анна Бойчук — Звіт Пров. З'їзду Союзу Українок в Бр. К. ..... 4—19
Г. Михальчук — Окружний З'їзд Союзу Українок в Лондоні, Онт. ..... 5—13
Запрошуємо на Вишиваний Бал — Пров. Екзекутива Союзу Українок в Манітобі ..... 10— 2
Програма Пров. З'їзду Союзу Українок у Східній Канаді ..... 10—31

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

1—18; 2—24; 3—24, 25; 4—27, 28, 29; 5—32, 33; 6—28, 29; 7—14 і 33; 10—21; 11—31.

ПРИ ПРАЦІ ДЛЯ „ПРОМЕНЯ"

Сторінки обкладинки ч. 2—33, 34, 3—33, 4—30, 31, 5—33, 6—33, 7—33, 9—33, 10—33, 11—34.

ДОВКОЛА ДОМУ І УКРАЇНСЬКА ВИШИВКА

1—20, 2—32, 3—32, 4—32, 33, 5—32, 6—32, 7—32,9—32, 10—32, 11-12—32.

З ДІЯЛЬНОСТИ ВІДДІЛІВ

Альберта

Смокі Лейк — Відділ ім. О. Кобилянської .... 3—26, 10—26
Едмонтон — Відділ при Катедрі Св. Івана .... 5—25, 7—23, 9—23
Вегревил — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 5—28
Торгилд — Відділ ім. О. Басарабової ..... 9—26
Ендру — Відділ ім. Л. Українки ..... 10—24
Едмонтон — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 10—25, 10—25

Бріт. Колюмбія

Вернон — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 2—27, 6—25, 9—22
Ванкувер — Відділ ім. Л. Українки — 6—30, 7—23, 10—23
Волей-Сирей — Відділ ім. О. Кобилянської — 6—30, 9—27
Принс Джордж — Відділ ім. Л. Українки ..... 7—30
Келовна — Відділ ім. Савелі Стечишин ..... 10—22

Манітоба

Роблін — Відділ ім. Доньки України ..... 4—24
Транскона — Відділ ім. Лесі Українки ..... 5—27
Мензі — Відділ ім. Лесі Українки ..... 5—28
Вінніпеґ — Відділ ім. Лесі Українки ..... 6—26, 9—24
Давфин — Відділ ім. Лесі Українки ..... 7—25, 8—29
Флин Флон — Відділ ім. Доньки України ..... 9—22
Овкбирн — Відділ ім. Лесі Українки ..... 10—22
Брендон — Відділ ім. Лесі Українки ..... 10—24
Розбирн — Відділ ім. Лесі Українки ..... 11—27

Квебек

Лашін — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 5—28
Монтреал — Відділ ім. Доньки Украни ..... 10—10

Онтаріо

Торонто — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 3—26
Скарборо — Відділ ім. Св. Анни ..... 4—22
Гамілтон — Відділ ім. Лесі Українки 5—23, 6—24, 7—26
Тандер Бей — Відділ ім. О. Пчілки ..... 5—25
Тандер Бей — Відділ ім. Доньки України ..... 5—55
Виндзор — Відділ ім. Лесі Українки ..... 5—29, 10—27
Ст .Кетерінс — Відділ ім. Лесі Українки .... 6—26, 9—24
Торонто — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 7—23
Вотерфорд — Відділ ім. Лесі Українки ..... 7—28
Форт Френсес — Відділ ім. Л. Українки ..... 9—21
Лондон — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 9—25

Саскачеван

Саскатун — Відділ ім. О. Кобилянської .... 2—26, 4—24, 6—24
Йорктон — Відділ ім. О. Пчілки ..... 3—30
Стінен — Відділ ім. Л. Українки ..... 3—31
Бюкенан — Відділ ім. Л. Українки ..... 4—25
Принц Алберт — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 5—22, 9—20
Норт Бетлфорд — Відділ ім. О. Пчілки ..... 5—24, 9—21
Кадет - Ейлишем — Відділ ім. О. Пчілки ..... 5—29
Мазепа — Відділ ім. О. Кобилянської ..... 5—30
Годсон Бей — Відділ ім. О. Кобилянської ..... 6—25
Блийн Лейк і Кридор — Відділ ім. Хариті Кононенко .... 8—28
Фовм Лейк — Відділ ім. Л. Українки ..... 8—30
Шіго — Відділ ім. О. Кобилянської ..... 9—20
Реджайна — Відділ ім. Доньки України ..... 9—25
Кадворт — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 10—24
Ґлеслин — Відділ ім. А. Басарабової ..... 10—24
Гефорд — Відділ ім. О. Басарабової ..... 10—27
Канора — Відділ ім. М. Маркович ..... 11—26
Донвел — відділ ім. О. Кобилянської ..... 11—27
Виниярд — Відділ ім. Доньки України ..... 11—28
Мелфорт — Відділ ім. Л. Українки ..... 11—28